అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

నవంబరు 2019

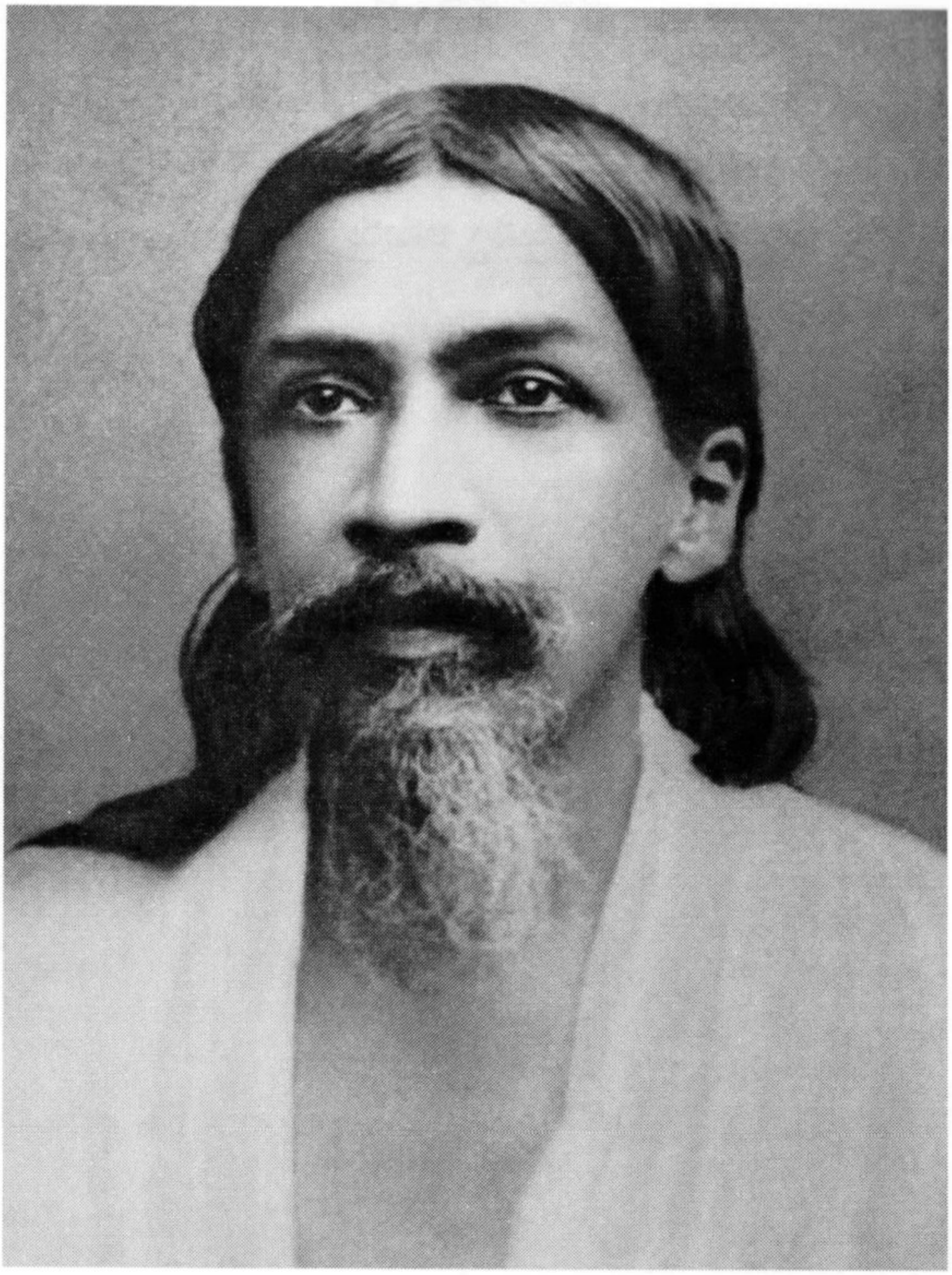
భగవదగ్నిశిఖ

విషయసూచిక

సంపాదకీయం:

ఈ యోగంలో అత్యంత ప్రధాన ఆవిష్కరణ, చైత్యపురుష ఆవిష్కారం, దానితో తాదాత్మ్యత ననుభవించుట. కాని మనలోనే వున్న యీ ప్రత్యేక దివ్యాంశం యేమిటో మొదట మనం తెలుసుకోవాలి. మనిషిలో వున్న చైత్యపురుషుని, దాని ప్రత్యేక పాత్ర, అది చేసే పని, యోగంలో దాని ప్రాముఖ్యతలను అర్థం చేసుకొనడానికి యీ సంచిక ప్రత్యేకించబడింది

అనువాదం: కె.వి. రావు (9849929254)

ఈ దేహంగా కన్పించేదే సర్వస్వం కాదు;
ఆకారం మోసం, వ్యక్తి ఒక ముసుగు;
మనిషి లోలోతున దాగి అలౌకిక శక్తులు వసించగలవు.
సంవత్సరాల సాగరం ద్వారా ఆతని సున్నిత నావ మోసుకొనిపోవు
మారువేష అవినాశిని.
భగవదగ్నిశిఖయైన ఒక అధ్యాత్మ విడువక యుండు,
పరమాద్భుతపు ఒక జ్వాలామయాంశం,
స్వీయ సౌందర్య ఆనందాల రూపుదిద్దువాడు,
మన మర్త్య పేదరికమందున్న అమర్త్యుడు.

సావిత్రి, 23 — శ్రీఅరవిందులు

మన మర్త్య పేదరిక మందున్న అమర్త్యుడు

పరమాత్మ, ఆత్మ, జీవాత్మ

స్వభావరీత్యా ఆత్మ, విశ్వాతీతము లేక విశ్వగతమునై వున్నది. అది వ్యష్టిరూపంగా తయారై ఒక కేంద్రీయ పురుషుడైనపుడు, జీవాత్మ అనబడుతుంది. జీవాత్మ విశ్వ గతమైన దానితో తన యేకత్వాన్ననుభవిస్తూనే, అదే సమయంలో దైవం అంశలాగా తన కేంద్రీయ భిన్నత్వాన్ని గూడా అనుభూతి చెందుతూనే వుంటుంది.

*

ఆధ్యాత్మ, కేంద్రీయ పురుషుడు, చైత్యపురుషుడు

అధ్యాత్మ ఆత్మయే, బ్రహ్మమే, సారభూత దైవమే.తన శాశ్వత అంతర్నిహిత నానాత్వాన్ని దైవం అభివ్యక్తం చేసినపుడు, సారభూత ఆత్మ, ఇచటి తన మూర్తిత్వాలను ఐహిక జీవితాలను పరిణామానికి ఊర్ధ్వనుండి అధ్యక్షత వహిస్తూ, అభివ్యక్తికి జీవాత్మగా, కేంద్రీయ పురుషునిగా అవుతాడు. కాని స్వయంగా అది దైవం యొక్క సనాతనాంశం, ఐహిక అభివ్యక్తికి ముందే వుండి వున్నాడు. "పరాప్రకృతి ర్జీవభూతా"

ఈ నిమ్న అభివ్యక్తిలో అంటే అపరాప్రకృతిలో, యీ దైవ సనాతనాంశం అంతరాత్మగా, దైవ అగ్ని విస్ఫులింగంలా వ్యష్టి పరిణామానికి ఆధారంగా వుంటూ, మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక అస్తిత్వానికి ఆధారంగా వుంటూ కన్పిస్తాడు. ఒక మాహాగ్నిగా, చేతన యెదుగుదలతో పాటు పరిణమిస్తూ వుండే విస్ఫులింగం, లేక నిప్పురవ్వ చైత్యపురుషుడు. అందుచేత పరిణామానికి ముందే వున్న జీవాత్మలాగా కుండా, చైత్యపురుషుడు పరిణామం చెందుతుంటాడు.

CWSA 28: 55-56

కేంద్రీయ పురుషుడు, అంతరాత్మ, భిన్న మార్గాలలో దైవ అంశలే. ఒకే అస్తిత్వపు వాస్తవానికి రెండు పార్శ్వాలవి. కాని ఒకటి ప్రకృతికి పైన పరిణమించకుండా వుంటుంది, మరొకటి ప్రకృతిలో చైత్యపురుషుని పరిణమింపజేస్తూంటుంది.

*

జీవాత్మ

"కేంద్రీయపురుషుడు" అనే పదాన్ని మామూలుగా మన యోగంలో, మనలోని దైవాంశను దైవానికి సంబంధించిన భాగాన్ని తెలియజేయడానికి వాడుతున్నాం. ఇది మనలోని మిగతా భాగానికంతా ఆధారామౌతూ, మృత్యువు ద్వారా మరోజన్మకు పయనిస్తూ, వుంటుంది. ఈ కేంద్రీయపురుషునికి రెండు రూపాలున్నాయి. ఊర్ధ్వంలో అది జీవాత్మ, మన యాదార్థ అస్తిత్వం. ఉన్నత ఆత్మ- జ్ఞానం లభించినపుడు దీని యెరుక మనకు సిద్ధిస్తుంది. నిమ్నంలో మనస్సు, దేహం, ప్రాణం వెనుక నిలిచివుండే చైత్యపురుషుడు. జీవితంలో జరిగే అభివ్యక్తికి వెనుక దానికాధారంగా నిలిచి వుంటుంది.
CWSA 28: 60- 61

చైత్యపురుష

అంతరాత్మ, చైత్యపురుషుడు, వ్యావహారిక దృష్ట్యా ఒక్కటే. చైత్యపురుషుడు అభివృద్ధి చెందనటువంటి వాటి యందుసైతం, అంతరాత్మ అని పిలువబడే దైవ విస్ఫులింగం వుంటుంది. అంతరాత్మిక అస్తిత్వాన్ని సంస్కృతభాషలో హృదయం లోని పురుషుడు లేక చైత్యపురుషుడు అంటారు. (పరిణామంలో అభివృద్ధి చెందుతున్న అంతరాత్మయే చైత్యపురుషుడు)
CWSA 28:82

అంతరాత్మ

మనః ప్రాణ దేహాలకు ఆధారమౌతూ, పరిణమిస్తున్న వ్యష్టి అత్యంత లోతైన ఆధారపీఠంపై వున్న, దైవాంశ, అంతరాత్మ. మనః ప్రాణ దేహాలు ప్రకృతికి ఉపకరణా త్మక భాగాలు. వీటిద్వారా ప్రకృతి తన అసలైన అస్తిత్వపు దివ్యవెలుగు, అమృత త్వాల వైపు పదార్థ సంబంధ నిశ్చేతన నుండి యెదగాలని ప్రయత్నిస్తోంది. దాని ఉపకరణాల పరిమితులు, నిమ్నకదలికల అంగీకృతిని అంతరాత్మ ప్రకృతుల మధ్య ఒక రాజీని దానిపై విధిస్తాయి. ఆ పరస్పర ఆదాన ప్రదానంవల్ల ముందుకుపోవడానికి దానికి ఆధారాలు లభించినప్పటికీ, ముందుకు పోకుండా నడకను మందగింపజేస్తాయి. అవిద్యకు ఆవలగా వుండే ఉన్నత పరిణామానికి సర్వం సంసిద్ధమయ్యేంతవరకు

జీవితంనుండి, జీవితానికి, పయనిస్తూ, పరిణామంద్వారా అభివృద్ధి చెందుతూండే అంతరాత్మ రూపం లేక అంతరాత్మ మూర్తిత్వమే. చైత్యపురుషుడు.

CWSA 28: 110

ఆత్మ

ఆత్మ అంటే చైత్యపురుషుడు కాదు. ఆత్మ అంటే సమస్తమందు వున్న యేకైకం, స్థిరం, విశాలం, సదా శాంతం, ఎల్లవేళలా స్వేచ్ఛ కలిగి వుండేది. జీవితాన్ననుభవిస్తూ, పరిణమిస్తూండే మనఃప్రాణ దేహాలతో పాటు అభివృద్ధి చెందుతుండే మనలోని అంతరాత్మ చైత్యపురుషుడు. ప్రాణికం, దేహాలలాగా చైత్యపురుషుడు బాధపడదు, దానికి బాధ లేక వ్యధ, లేక నైరాశ్యం వుండవు. కాని వీటికి భిన్నమైన అంతరాత్మిక విషాదం దాని కుంటుంది. విషయాలు దైవానికి వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్నప్పుడు, అస్పష్టత, అవరోధాలు బహుభారంగా తయారైనప్పుడు, మనస్సు, ప్రాణికం, భౌతికాలు యితర విషయాల వెంటపడినపుడు, పరంజ్యోతికి, కీడు, అనృతం, అంధకారం బహు బలీయంగా కన్పించినప్పుడు ఒక విధమైన, తపనకు సంబంధించిన మధురమైన బాధకు లోనవుతుంది. కాని వీటిని వుండగూడనివిగా సంవేదిస్తుంది. వాటి కోసం దాని అంతరాత్మిక తపన, మరో విధంగా వుండాలని సంవేదిస్తుంది. ఆ తపన తీవ్రతరమైనప్పుడు, విచారానికి సంబంధించిన యేదోగా అది అనుభూతి చెందుతుంది.

CWSA 28:108

చైత్యపురుషుడు, పిల్లలు

వారు జన్మించక ముందే, తల్లి గర్భంలో ప్రవేశించకముందే వారి రూపనిర్మాణం చైత్యపురుషుని పర్యవేక్షణలో జరిగిన వాళ్ళున్నారు. జన్మించి మొట్టమొదటి రోదన వెలువడిన క్షణంలోనే, వారితో వారి చైత్యపురుషునికి సంబంధం యేర్పడిన బిడ్డలు వున్నారు. పుట్టిన తర్వాత, కొద్ది గంటలకు లేదా కొద్ది రోజుల తర్వాత, లేక కొద్ది వారాల తర్వాత, నెలల తర్వాత, సంవత్సరాల తర్వాత చైత్యపురుషుడు ప్రవేశించిన వారు కూడా వున్నారు, లేక అసలెప్పుడూ చైత్యపురుషుడు ప్రవేశించనివారు కూడా వున్నారు.

CWM 4:140

25 సంవత్సరాల వయస్సులో కంటె 14 సంవత్సరాల వయస్సులోనూ, 14 సంవత్సరాల వయస్సులోకంటె 5 సంవత్సరాల వయస్సులోనూ, అధికంగా తమ చైత్యపురుషుని యెరుక కలిగిన బిడ్డలు నాకు తెలుసు. తమ అస్తిత్వపు మేధస్సు పరమైన భాగంతో, వాళ్ళ శ్రద్ధను ఆకర్షించే తీవ్రమైన మానసిక శిక్షణావిధానాన్ని పొందే పాఠశాలకు వెళ్ళడం ప్రారంభమైన క్షణం నుండి, ఎప్పుడూ కూడా దాదాపు అంతా, దాదాపు సంపూర్ణంగా, వారి చైత్యపురుషునితో వుండే యీ సంపర్కాన్ని కోల్పోతారు.

CWM 4:2 6

జాగ్రత్తగా నీవు చిన్న బిడ్డల కళ్ళల్లోనికి చూచినపుడు, నీకో విధమైన వెలుగు కన్పిస్తుంది. అది నిష్కల్మషం అని కొందరంటారు, అదెంతో యధార్థం, యెంతో యధార్థం. బిడ్డల ఆ చూపు ప్రపంచాన్ని ఆశ్చర్యంగా చూస్తుంది. ఆశ్చర్యమనే యీ భావం, సత్యాన్ని దర్శించే, కాని అది ప్రపంచానికి చాలా దూరంగా వుంది గనుక దానిని అర్థం చేసుకోలేని చైత్యపురుషుడు పొందే ఆశ్చర్యం. బిడ్డలకు యిది వుంది, కాని వాళ్ళు అధికంగా నేర్చుకొన్న కొద్దీ అధికంగా తెలివిగలవారైన కొద్దీ, అధికంగా విద్యావంతులైన కొద్దీ ఇది చెరిగిపోతుంది. అందుచేత తరువాత వాళ్ల కన్నుల్లో, ఆలోచనలు, కోరికలు మోహాలు, కపటత్వం కన్పిస్తాయి. యీ విధమైన చిన్ని జ్వాల, ఎంతో పరిశుద్ధమైన జ్వాల అచటెంతమాత్రం కన్పించదు. చైత్యపురుషుడు చాలా చాలా వెనక్కుపోయినట్లు, మనస్సు అదివరకు చైత్యపురుష స్థానాన్ని ఆక్రమించినట్లు, కచ్చితంగా చెప్పవచ్చు.

CWM 4:26-27

దేవతలు, చైత్యపురుషుడు

దేవతలు దోషరహితులు, ఎందుకనంటే వాళ్ల వాళ్ళ స్వభావం ప్రకారమే వాళ్ళు అప్రయత్నంగా ఏ విధమైన వెనకడుగువేయకుండా జీవిస్తారు. అదివాళ్ళ దైవ సంబంధ నైజం. కాని ఊర్థ్వ దృక్కోణంనుండి చూస్తే, ఉన్నతతర దృష్టి వుంటే, సకలాన్ని దర్శించగల ఒక దృష్టి వుంటే, మనిషి కంటే చాలా కొద్దిగా మాత్రమే సుగుణాలున్నాయని తెలుస్తుంది. మనుషులు అహంకారులు కాకపోతే, వారి అహంకారాన్ని వారు అధిగమించ గలిగినప్పుడు, ప్రేమించడంలో, ఆత్మార్పణ

గావించుకోవడంలో వాళ్ళకున్న సామర్థ్యం ద్వారా, దేవతలకున్నంత, అంతకంటె యెక్కువ శక్తిని సైతం పొందగలరని ఈ సినిమా ఋజువు చేసింది.

దేవతలకంటె మనిషి పరమేశ్వరునికి, యెక్కువ సన్నిహితంగా, అందుకు అవసరమైన షరతులను నెరవేరిస్తే – బే షరతుగా గాదు — సన్నిహితం కాగలడు. అతనికా శక్తి వుంది.

అలా కాగల అంతర్నిహితశక్తి వుంది.

The Mother, Conversations with a disciple August 9, 1958

అది వరకే పూర్తి చేతస్సు వున్నవారు కాదా దేవతలు?

లేదు వారికి చైత్యపురుషుడు లేదు. అందుచేత జీవన మొత్తం పార్శ్వం వాళ్ళకుండదు.

ఇక్కడ భారతదేశంలోని సంప్రదాయా లన్నింటిలో (ఇతర దేశాలు, యితర మతాలన్నింటిలో) యెక్కువ కాలం అసాధ్యరీతిలో ప్రవర్తిస్తారు. దీనికి కారణం చిన్నదే, వారికి చైత్యపురుషుడు వుండదు. ఐహికజీవితానికి ప్రత్యేకంగా ప్రత్యేకించబడిన ఒకే ఒకటి చైత్యపురుషుడు. ఒక దివ్యకటాక్షంగా అది వరకు జరిగిన దానిని మరమ్మతుచేయడానికి పనికి రానివిగా చేయడానికి ప్రసాదించబడింది.

అవును, కాని దైవానికి సంబంధించిన చేతస్సు దేవతలకు లేదా?

చెప్పేది విను బిడ్డా, వారి దివ్యత్వపు యెరుక వారికుంది. అది అన్నింటినీ మించినదనే యెరుకే వారి కుంది!

వారికి దైవంతో సంబంధం వుంటుంది. కాని సమర్పణ అంటే యేమిటి అనే దానిని గురించి సూక్ష్మతర అవగాహన కూడా వారికుండదు!

The Mother, Conversations with a disciple August 2, 1961

అంతరాత్మిక భావావేశం, అతిమానసిక జీవితం

జీవితంలో ఒకానొక అంతరాత్మిక భావావేశ స్థితినుండి పదార్థంలోని ఒక ప్రకాశమయ దైవ ప్రతి రూపం, ఒక బింబంలాంటిది. అతిమానసిక చేతనలోనికి ప్రవేశించడంకన్న మానసిక స్థాయి నుండి అతి మానసిక జీవితంలోనికి వెళ్ళడం యెంతో యెంతో కష్టమని అనవచ్చునెవరైనా. అత్యున్నత మేధోపరమైన ఊహాగాన స్థితినుండి ఏ అతిమానసిక కంపనలోనికి ప్రవేశించడంకన్నా, దాని నుండి అతిమానసిక

చేతనలోనికి ప్రవేశించడం చాలా సులభతరం అని కూడా చెప్పవచ్చునెవరైనా. బహుశా మన మాట మనల్ని తప్పు దోవ పట్టిస్తోందేమో. ఒక ఉన్నత మేధోపరమైన మానసిక కార్యకలాపం, ద్వారా మనం చేరాలనుకొంటున్నదానిని మనం 'అతి మానసం' అనడం చేత అలా జరుగుతోందేమో. కాని వాస్తవం పూర్తిగా వేరు. ఈ ఉన్నత, పరిశుద్ధ, ఉత్కృష్ట మేధోపరమైన వ్యవహారంతో, అతడు ఒక విధమైన నిరుత్సాహ, అతిమానస సత్యత అనుభవానికి యింకా దూరంగావున్న, ఆర్ద్రిత లేని నిర్జీవ వెలుగువైపు వెళ్తున్నట్లు కన్పిస్తుంది.

ప్రపంచంలో విస్తరిస్తున్న నూతన ద్రవ్యంలో ఒక వెచ్చదనం ఒకశక్తి, యెంతో తీవ్రమైన ఒక సంతోషం వున్నాయి. దాని ప్రక్కన యీ మేధోపరమైన సమస్త వ్యవహారం, నిర్జీవంగా, ఆర్ద్రితలేనిదిగా కన్పిస్తుంది. అందుచేతే, యీ విషయాలను గురించి యెంత తక్కువ మాట్లాడితే అంత మంచిది. ఒకే ఒక సంఘటన, ప్రగాఢమైన యధార్థమైన ప్రేమకు సంబంధించిన ఒకే ఒక్క మానసిక ప్రేరణ, దైవకృపతో ఒకే ఒక్క నిమిష సంపర్కం, మనం చెప్పుకొనడానికి సాధ్యమైయ్యే సమస్త విశదీకరణలకన్న, నిన్ను గమ్యానికి చాలా దగ్గరకు చేరుస్తుంది.

The Mother, Conversations with a disciple April17, 1971

చైత్యపురుషుడు, రేవటి ఉత్కృష్ట మానవ జాతి

మానవజాతి ప్రారంభాలలో వారిని కలిపి వుంచిన అంశం అహం. అస్తిత్వపు లేక జీవి వివిధస్థితులు అహం చుట్టూ రూపొందుతాయి. ఒక ఉత్కృష్ట మానవజాతి యిప్పుడు రాబోతోంది కనుక అహం అదృశ్యమై, మనిషిలో దైవాన్ని అభివ్యక్తం చేసే దివ్య మాధ్యమం ద్వారా నెమ్మదిగా అభివృద్ధి చెందిన చైత్యపురకుషునికి ఆ చోటునివ్వాలి.

అంతరాత్మిక ప్రభావం క్రింద మనిషిలో దైవం అభివ్యక్తమౌతాడు. అదిగో ఆ విధంగా ఉత్కృష్ట మానవజాతి ఆగమనం సంసిద్ధం చేయబడింది.

చైత్యపురుషుడు అమరుడు, అందుచేత భువిపై అమరత్వం అభివ్యక్తం కాగలదు. అందుచేత, తన చైత్యపురుషుని కనుగొనడం దానితో మమేకమవ్వడం అహాన్ని తొలగించడానికి దాని కవకాశ మివ్వడం యిప్పుడు అతి ముఖ్యం. అలాచేస్తే త

నంత తాను మార్చుకోవడం లేక అదృశ్యంగావడం వైపు అహం మీద వత్తిడి జరుగుతుంది.

*

అడ్డంకి అహం. మానవజాతిని తీర్చిదిద్దడానికి అహం అవసరం. కాని మనమిప్పుడు ఒక ఉత్కృష్ట మానవజాతికి అతి- మానవజాతికి మార్గం సిద్ధం చేస్తున్నాం. అహం చేయవలసినపని అయిపోయింది. దాని పని అది బాగా చేసింది. ఇహ యిప్పుడది తప్పక అదృశ్యం అవ్వాలి. మనిషిలో దైవ ప్రతినిధియైన చైత్యపురుషుడు స్థిరంగా నిలిచి, తదుపరి జాతిలోనికి సాగిపోవాలి. అందుచేత మన సమస్త అస్తిత్వాన్ని చైత్యపురుషుని చుట్టూ చేర్చడం మనం తప్పక నేర్చుకోవాలి. అతి మానవజాతిలోనికి సాగాలను కొనే వాళ్ళు తప్పక అహంను వదిలించుకోవాలి. తమను తాము చైత్య పురుషుని చుట్టూ కేంద్రీకరింప జేసుకోవాలి.

కాని అహంకు, చైత్యపురుషునికి మధ్య భేదం అతనికి తెలుసా? ఎందుకనంటే అహం చాలా టక్కరి. దుర్మార్గుడు!...

The Mother, Conversations with a disciple February 8, 1972

అనువాదం: కె.వి.రావు (9849929254)

జంతువులు - అంతరాత్మ

జంతువులలో ఒక్కొక్కప్పుడు చాలా చాలా తీవ్రమైనటువంటి అంతరాత్మిక సత్యం ఉంటుంది. సహజంగానే అంతరాత్మిక అస్తిత్వం కొంత ఎక్కువగానే రూపుదిద్దుకొని ఉంటుందనే, జంతువులలో కంటే శిశువులో కొంత ఎక్కువగానే ఎరుకతో ఉంటుందనే నేను అనుకుంటున్నాను, అయితే, నేను జంతువులతో ప్రయోగం చేసి చూచాను. నిశ్చయంగా తెలుసుకోటానికే. వాటివలన, నేను మీకు రూఢిగా చెప్పేదేమంటే, జంతువులలో నేను చూచిన కొన్ని సుగుణాలు, చాలా నిరాడంబరమై డాబు దర్పాలు లేని సుగుణాలు, వాటిని చాలా అరుదుగా మనుష్యులలో చూడడం జరిగింది. ఉదాహరణకు: నేను పిల్లులను బాగా ఎక్కువగానే అధ్యయనం చేశాను. వాటిని బాగా అర్థం చేసుకుంటే గనుక, అవి అద్భుతమైన ప్రాణులు. తమను తాము తమ సంతానం కోసం పూర్తిగా త్యాగం చేసుకొన్న తల్లి, పిల్లుల గురించి నాకు తెలుసు. జనులు తల్లి ప్రేమ గురించి ఎంతో మెచ్చుకోలుతో మాట్లాడుతారు.

అదేదో పూర్తిగా కేవలం మానవ అసాధారణ విశేషతగా, కాని తల్లి - పిల్లులు వ్యక్తీక రించే ఈ ప్రేమ సర్వసాధారణ మానవజాతిని బాగా ఎక్కువగా అధిగమించే ప్రమాణంలో ఉండడాన్ని నేను చూచాను. ఎనిమిదిరోజులపాటు తన కూనల ప్రక్కన తన అవసరాలకోసంకూడా ఎక్కడికీ కదలకుండా ఉన్న ఇంకొక పిల్లిని చూచాను. కారణం వాటిని ఒంటరిగా వదలి వెళ్ళలేని భయంచేత. మరొక పిల్లి తన పిల్లను గోడ మీద నుంచి కిటికీలోకి ఎలా దూకాలో నేర్పే ఒకవిధమైన చేష్టను యాభైసార్లు కంటే ఎక్కువగానే మళ్ళీ మళ్ళీ చేసి చూపించింది. అది కూడా చదువుకోని ఎంతోమంది స్త్రీలకు ఉండనటువంటి జాగ్రత్తతో, ప్రజ్ఞతో, నైపుణ్యంతో అదంతా ఎందువల్ల? కారణం మానసిక జోక్యం లేనందువల్లనే. అయితే, సహజజ్ఞానం అంటే ఏమిటి? అది ప్రధాన జాతిలోని ఉపజాతులలో ఉండే దైవండునికి, అదే జంతువులలోని అంతరాత్మ. వ్యక్తిగతమైనది కాక సమష్టి అంతరాత్మ.

CWM 4: 28

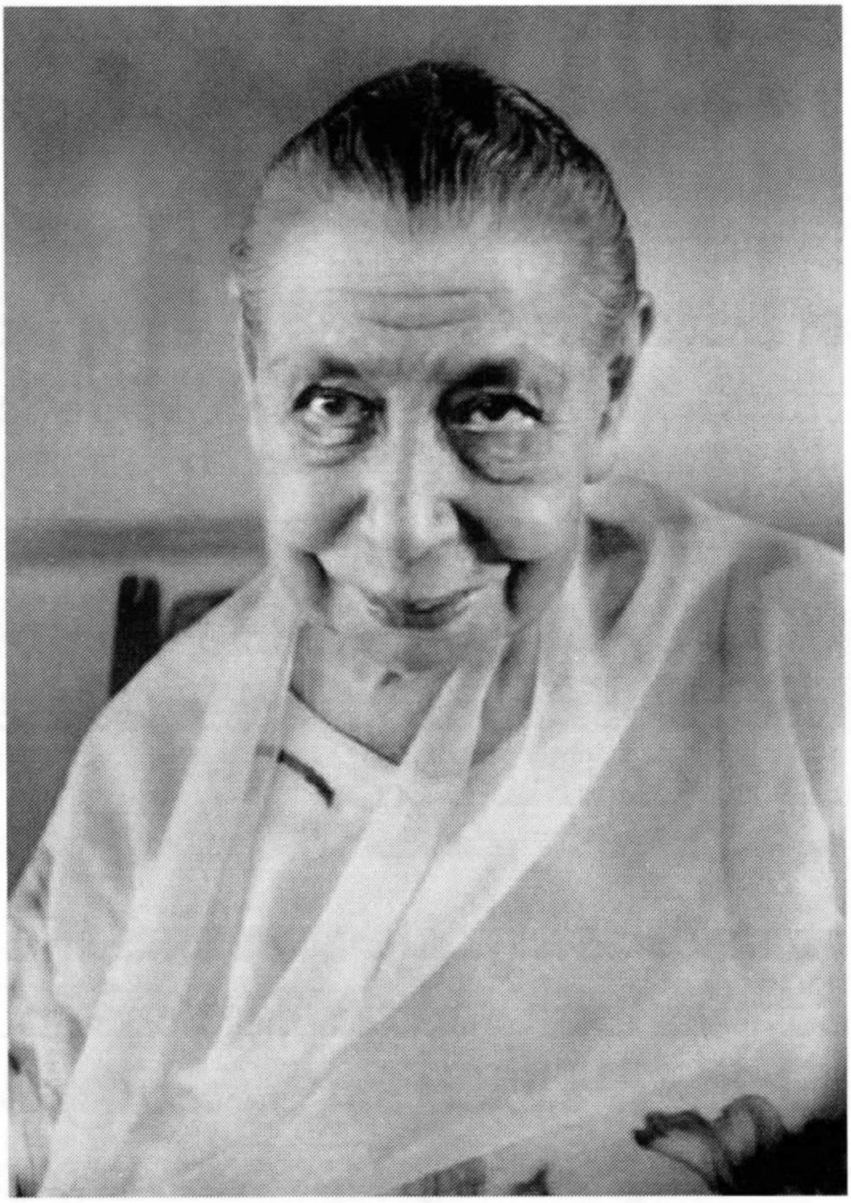
ఉద్భిజ్జ (వృక్షసంబంధ) ప్రపంచంలో అంతరాత్మిక ఉనికి

అంతరాత్మ ఉనికియొక్క ప్రథమ అభాసను (మూలాంకురం), స్పందనను వృక్షజీవనంలో నేను గుర్తించాను. వాస్తవంగా ఈ విధమైన వికాసాన్నే పుష్పంగా పిలుస్తారు. అంతరాత్మ ఉనికి ప్రప్రథమ అభివ్యక్తి అది. కేవలం మనిషిలో మాత్రమే అంతరాత్మ వ్యక్తిత్వంగా అయ్యింది. కాని అది అతనికంటే ముందుగా ఉన్నదే. కాని మనిషిలో మాదిరి అదే విధమైనటువంటి వ్యక్తిత్వరూపంలో గాదు. అది ఎక్కువగా నిర్దిష్టరూపం లేని స్థితి. అది వ్యక్తిత్వంగా కంటే శక్తిగా చైతన్యంగా అభివ్యక్తమౌతుంది.

CWM 4: 166 శ్రీమాత

నిర్వాణము — చైత్యపురుషుడు

ప్రాణికం వెనుక ఒక నిర్వాణం ఉంది, అంతరాత్మికం వెనుక ఒక నిర్వాణం ఉంది, మనస్సు వెనుక ఒక నిర్వాణం ఉంది. నిర్వాణం ప్రతి స్థాయిలోనూ ఉంది, భౌతికం వెనుక కూడా — అది మరణం. ఎవరైతే ఉపసహంరించుకొంటారో, ఎవరైతే నిర్వాణమును పొందుతారో, వారు ఎన్నడూ అంతరాత్మికంలోనికి వెళ్ళరు — అంతరాత్మికం అనేది అత్యావశ్యకంగా దివ్యాభివ్యక్తికి ముడిపెట్టబడి ఉంది, దైవం

అయిన నామెకు మనో, ప్రాణ ప్రయాస విదితము గాన
తల్లి తన బిడ్డల జీవితముల కేవిధముగ ననుభూతి నొందునో, పాలు పంచుకొనునో,
ఆ విధముగ నామె తనలోని అల్పభాగమును పారజాపి,
మనిషి బొటనవ్రేలును మించని ఒక అస్తిత్వమును
హృదయమందలి అజ్ఞాత ప్రాంతమందు ప్రవేశపెట్టు
బాధ నెదుర్కొనుటకు, పరమానందమును విస్మరించుటకు,
కష్టముల పాలుపంచుకొనుటకు, ధరిత్రీ గాయములు భరించుటకు
తారల ప్రయాస నడుమ పరిశ్రమించుటకు...

మన యందలి కొద్దిదైన, వికృతమైన దైవత్వ మిదియె;
ఈ దివ్యత్వ మానవాంశ యందు
దివ్యాత్మ మహత్త్వము స్థిరపరచునామె మహా కాలమందు
వెలుగునుండి వెలుగును, ఆధిపత్యశక్తినుండి ఆధిపత్యశక్తికి,
ఒక రాజుగా, (దివ్యత్వ మానవాంశ) స్వర్గ శిఖరముపై నిలబడునంత దనుక.

జోక్యం చేసుకో నటువంటి స్థితితో గాని, నిర్వాణంతో గాని కాదు.

The Mother, Coversation with Diciple, August 13, 1963

దివ్యజనని బిడ్డ

చిచ్ఛక్తి లేక భగవంతుని చేతనయే శ్రీమాత – జీవాత్మ దానిలోని ఒక అంశ, అంతరాత్మికమైనది అంతరాత్మ దాని ఒక అగ్నికణం. అహం అనేది అంతరాత్మికమైనదాని లేక జీవాత్మ వికృత ప్రతిబింబం.

*

భూమిపై ప్రతి అంతరాత్మ మహా అజ్ఞాన అనుభవాల ద్వారా సాగిపోతూ, తన అస్తిత్వ సత్యం వద్దకు చేరటానికీ, దైవాభివ్యక్తిలో పనిముట్టై, ఇక్కడ పనిచేయటానికీ దివ్యజననిలోని ఒక అంశయే అనే మాట నిజమే.

CWSA 32:60-61

ఎవరైతే 'ఎక్స్' భౌతికశరీరానికి జన్మ నివ్వటానికి ఉపకరణముగా అయినదో, ఆమె తన జీవితకాలంలో అతనికి భౌతికమాతేనని అనటంలో సందేహం ఎంత మాత్రమూ లేదు. కాని ఇక్కడ 'ఎక్స్' కు శ్రీమాతతో ఉన్న సంబంధం (శ్రీమాతకూ, ఆమెను స్వీకరించిన వారందరికీ మధ్య) అంతరాత్మికపరమైనది, అది ఆధ్యాత్మిక మాతృత్వం. అది భౌతికమాతకు తన బిడ్డనెడ ఉన్నదాని కంటె ఎంతో మహత్తరమైన సంబంధాన్ని కలిగినటువంటిది. అది మొత్తం భౌతిక మాతృత్వం ఇచ్చేదానిని అంతటినీ ఇవ్వగలుగుతుంది, కాని ఇంకా చాలా ఉన్నతమైన రీతిలో, ఇవ్వగలుగుతుంది. ఆధ్యాత్మిక మాతృత్వంలో, యింకా యెంతో అపరిమితమైనది ఉంటుంది. అది మహత్తరము, ఎక్కువ సంపూర్ణము అయినది కాబట్టి, అది పూర్తిగా భౌతిక సంబంధ స్థానాన్ని తీసేసుకో గలిగనదై, అంతరంగ, బాహ్య జీవితాల రెండింటిలో దానిని నింపుతుంది.

CWSA 32:108

చైత్యపురుషుడు — పునర్జన్మ

మరణ సమయంలో చైత్యపురుషుడు తరువాత వ్యక్తిత్వ రూపకల్పన ఎంపికకై మంత్రాలోచన చేయదు, దానిని స్థిరపరుస్తుంది. అది అంతరాత్మ ప్రపంచంలో ప్రవేశించగానే తన అనుభవాల సారాన్ని నెమరువేసుకోవటం (అంతర్లీనం చేసుకోవటం) మొదలు పెట్టుంది. అలా నెమరువేసుకొన్న దాని ద్వారా తాను అప్పటికే స్థిరపరచు కొన్నదానితో భవిష్య అంతరాత్మిక వ్యక్తిత్వాన్ని రూపుదిద్దుతుంది. ఈ విధంగా అంతర్లీన ప్రక్రియ పూర్తయిన పిమ్మట, అది ఒక నూతన జన్మకు సన్నద్ధమై ఉంటుంది — కాని తక్కువ అభివృద్ధి పొందిన అస్తిత్వాలు తమకు తాముగా మొత్తం విషయాన్ని సమకూర్చుకో లేవు. ఆ పని చేయటానికి ఉన్నతోన్నత ప్రపంచంలో అస్తిత్వాలు, శక్తులు అక్కడ ఉన్నాయి. దానితో పాటు, జన్మ విషయంలో, భౌతిక ప్రపంచంలోని శక్తులు. అది కోరుకొన్నదానినే చేయగలుగుతాయన్న కచ్చితత్వమేమీ లేదు — దాని సొంత సాధన సామగ్రి ఆ లక్ష్యానికి కావలసినంత ధృఢమైనది కాకపోవచ్చు, కారణం దాని సొంత వైయక్తిక శక్తి సామర్థ్యాల, ఇక్కడి విశ్వశక్తుల ప్రతిచర్యలూ ఉంటాయి. అక్కడ ఒక భంగపాటు, మరో వైపు మళ్ళడం, పాక్షికంగా చేయగలగటం అనే అనేక విషయాలు జరగవచ్చు. అదంతా ఒక కఠిన యంత్రాంగం కాదు. అది సంకీర్ణ శక్తులు పనిచేసి సాధించేది అయినప్పటికీ, దీనికి తోడుగా చెప్పుకోవలసినది,ఒక అభివృద్ధి పొందిన చైత్యపురుషుడు ఈ మార్పులో బాగా ఎరుక కలిగనదై, దానిలో ఎక్కువదానిని తనకు తానే సమకూర్చుకుంటుంది. కాలం కూడా దాని అభివృద్ధి మీద, దాని నిశ్చితమైన పొందిక మీద ఆధారపడి వుంటుంది. కొంతమందికి అది యుగాలు పట్టవచ్చు. కాని ఇక్కడ మళ్ళీ ఒకసారి చైత్యపురుషుడు కావలసినంతగా అభివృద్ధి చెందితే, అది తన సొంత లయవిన్యాసమును, తన సొంత విరామాలను ఎంచుకోగలిగిన స్వేచ్ఛను కలిగి ఉంటుంది.

*

పునర్జన్మ — కర్మ

సర్వ సాధారణ సిద్ధాంతాలు ఎక్కువగా యాంత్రికమైనవి — అదే విధంగా

పాపపుణ్యాలూ, తర్వాతి జీవితానికి వర్తించే వాటి ఫలితాలూను. కచ్చితంగా అవి గతజన్మలో వినియోగించబడిన సామర్థ్యాల ఫలితాలై ఉంటాయి, కాని శైశవ సూత్ర ప్రకారం మటుకు కాదు. సాంప్రదాయ సిద్ధాంతం ప్రకారంగా, ఈ జన్మలో ఒక మంచి మనిషి కష్టాలకు కారణం అతడు అతని గత జన్మలో చాలా గొప్ప దుర్మార్గుడై ఉండడమే నంటారు. ఇంకా ఒక చెడ్డ మనిషి బోగభాగ్యాలతో సుఖపడడం అతడు గతంలో భూమికి విచ్చేసినప్పుడు వేసిన ఎన్నో వైశిష్ట్యాల పెద్ద పంటను అనుభవించటానికీ, ప్రశంసాయోగ్యమైన పనులతో పూర్తిగా దేవతాస్వరూపంగా ప్రవర్తిల్లాడనే దానికీ నిదర్శన మంటారు. సత్యంగా భాసిల్లడానికి ఎంతగానో అధికానుకూల్యమైన సామ్యం. పుట్టుక లక్ష్యం అనుభవం ద్వారా వృద్ధిపొందటం. గత జన్మలోని చేతన ద్వారా ఎటువంటి ప్రత్రిక్రియలు వచ్చినా అవన్నీ తప్పకుండా జీవి నేర్చుకుని, వృద్ధిపొందటానికే. అవేమీ క్లాసులో (గతంలోని) మంచిపిల్లల కిచ్చే తాయిలాలు కావు. చెడ్డవారికిచ్చే బెత్తం దెబ్బలు కావు. వాస్తవంలో మంచి, చెడుల మంజూరులు, ఒకరికి మంచి అదృష్టాన్ని, మరొకరికి దురదృష్టాన్ని ఇవ్వటం కాదు కాని ఈ మంచి మనల్ని ఉన్నతోన్నత ప్రకృతి వైపుకు నడిపించేదిగా, పర్యవసానంలో ఉద్ధరించేదిగా, కష్టాలు, దుష్టత్వం నిమ్నతర ప్రకృతి వైపుకు దిగాలాగేవిగా, ఎల్లప్పుడూ కష్టమూ, దుష్టత్వముల వలయంలో పడి కొట్టుకొనేటట్లుగా చేస్తుంది.

CWSA 28:532-33 *శ్రీ అరవిందులు*

డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ (8639106913)

కర్మానుష్ఠానం, కర్మ సన్యాసం

అది ఈ విధంగా పనిచేస్తుంది.. చైత్యపురుషుడు ఒక జీవితం నుండి వేరొక జీవితానికి సాగిపోతుంది. కానీ కొన్ని సందర్భాలలో చైత్యపురుషుడు ఒక ప్రయత్నం చేయడానికి, ఒక అనుభవం పొందడానికి, ఒక విషయం తెలుసుకొనడానికి, ఒక ప్రత్యేకమైన అనుభవం ద్వారా ఒక విషయాన్ని మెరుగుపరచుకోవడానికై అవతరిస్తాడు. కాబట్టి, ఈ జీవితంలో, అనుభవం పొందవలసిన ఈ జీవితంలో ఇలా జరుగవచ్చు (అందుకు ఒకటి కాదు అనేక కారణా లుండవచ్చు) జీవాత్మ తాను దిగి రావలసిన చోటికి కచ్చితంగా చేరదు. ఏదో మార్పు లేక మరేదో జరుగవచ్చు, పరస్పర విరుద్ధమైన పరిస్థితు లేర్పడవచ్చు — కొన్నిసార్లు ఇలా జరుగుతుంది — అప్పుడు

ఆ అవతరణ తన కార్యాన్ని పూర్తిగా నెరవేర్చలేక పోతుంది, దానితో జీవాత్మ వెడలిపోతుంది. కానీ ఇతర సందర్భాలలో జీవాత్మ తాను తలపెట్టిన పనులను కచ్చితంగా నెరవేర్చలేని దురదృష్ట పరిస్థితు లేర్పడటంతో, తాను స్వయంగా ఆ పరిస్థితుల ప్రవాహంలో ఎక్కడికో కొట్టుకుపోయినట్టు అనుభూతికి లోనవుతుంది.... అది లక్ష్యసాధన దృష్ట్యా దురదృష్టకరమైనవే కావు, స్వీయాభివృద్ధి దృష్ట్యా సైతం దురదృష్టకరమైనవి. ఆ స్థితి దానిలో అనుభవం పొందవలసిన కార్యక్రమాన్ని పునః ప్రారంభించవలసిన అవసరాన్ని కలుగజేస్తుంది, అధిక కష్టతరమైన పరిస్థితుల్లో.

ఒక వేళ — ఇలా జరుగవచ్చు — రెండవ ప్రయత్నం కూడ సఫలం కానప్పుడు, జీవాత్మ ఆకాంక్షిస్తున్న అనుభవం దక్కడానికి పరిస్థితులు విషమించినప్పుడు... ఉదాహరణకు, శక్తిహీనమైన సంకల్పం గల లేక ఏదో కొంత వక్రించిన ఆలోచన గల, లేక కరడు గట్టిన అహంతో కూడిన శరీరం జీవాత్మకు దక్కి, అది ఆత్మహత్యకు పాల్పడి అంతమొందినట్లయితే, ఆ పరిణామం అతి భయానకంగా నుంటుంది. ఇది నేను చాలా సార్లు గమనించాను. అట్టి స్థితి అనేక జీవితకాలాల పరిసమాప్తి పర్యంతం పునరావృతం కాగల భయంకరమైన కర్మను కలుగజేస్తుంది. జీవాత్మ దానిని జయించి తాను కోరినదానిని సాధించేవరకు అది పునరావృత మవుతూనే వుంటుంది. ప్రతిసారి పరిస్థితులు కఠినతర మవుతుంటాయి, అధిక ప్రయాస అవసర మవుతుంది. ఇది తెలిసిన వ్యక్తులు, "నీవు తప్పించుకోలేవు!" అంటారు. ఈ విధ మైన తప్పించుకోవాలనే కోరిక నిన్ను మూర్ఖమైన పనులు చేయడానికి పురిగొల్పుతుంది. తత్ఫలితంగా కష్టాలు ఇనుమడిస్తాయి. ఏ ఒక్కరు సాయపడని సమయాలు, సందర్భాలు సంభవిస్తాయి. దానితో విషయాలు విషమిస్తాయి, పరిస్థితులు దుర్భర మవుతాయి.

కానీ, జీవాత్మకు కేవలం ఒక్క పిలుపు అందితే, ఒక్క మారు దైవకృప అనుభవం కలిగితే చాలు, అంతా ఒక్క దెబ్బతో తుడుచుకుపోతుంది. ఈ భూమండలంపై, ఈ క్షణంలో ఎంత మంది మనుషులను నేను కలిసానో నీ వూహించలేవు — అన గా ఎన్ని జీవాత్మలను — ఈ సంభావ్యతను ఎంతటి తీవ్రమైన ఆసక్తితో పొందగలిగారో — వారందరు, తమంతట తాము నా మార్గాన్ని అనుసరించారు.

అట్టి దశలో, కొన్ని సార్లు, అసాధారణమైన ధైర్యసాహసాలు అవసర మవుతాయి, కొన్నిసార్లు అపారమైన సహన శక్తి అవసర మవుతుంది, కొన్ని సార్లు ఒక నిజమైన

ప్రేమ సరిపోతుంది, కొన్ని సార్లు ఓహ్, కేవలం విశ్వాసం కలిగి వుంటే, ఒక్కటి, ఒక్క చిన్నది, చాలు, సర్వం తుడిచిపెట్టుక పోవడానికి. నేనా పని చాలా సార్లు చేసాను, కాని దానిని తొలగించడంలో నేను విఫలమైన సందర్భాల కన్నా సఫలమైన సందర్భాలే ఎక్కువగా నున్నాయి. అలాంటప్పుడు అవసరమైనది ఒక గణనీయమైన మనఃస్థైర్యం లేదా ఆ పని పూర్తిగా నెరవేర్చబడే వరకు నిలుపుకోగల సహన శక్తి. దీనిని ప్రతిఘటించే శక్తి (ప్రత్యేకంగా ఇంతకు ముందు ప్రస్తావించిన ఆత్మహత్య సందర్భాలలో) ఈ మూఢత్వాన్ని పునరుజ్జీవింప జేయాలనే ప్రేరణను నిరోధించడానికి చేసే ప్రయత్నం ఒక విపరీత పరిణామాన్ని కలుగజేస్తుంది. లేదా బాధ ఎదురైనప్పుడు దానిని భరించి, తట్టుకొని నిలువడానికి బదులు దానిని తప్పించుకొనడానికై పారిపోవడం అలవాటవుతుంది.

కానీ కేవలం ఈ మాత్రం దైవానుగ్రహం పట్ల ఒక విశ్వాసం, లేక దైవానుగ్రహం గురించిన ఒక అవగాహన లేక అందుకోసం వెలువడే పిలుపులోని తీవ్రత లేక సహజంగా కలిగే స్పందన — వాటి ప్రభావాన్ని స్వీకరించి, ఆ విపరీత పరిణామాలను భంగపరచగల ప్రభావం — ఈ మహిమాన్వితమైన దైవానుగ్రహానికి ఈ మాత్రం స్పందన చాలు, చెడు పరిణామాలను నిరోధించడానికి.

బలమైన సంకల్పం లేనట్లయితే ఇది సాధించడం కష్టం మీదు మిక్కిలి, ఈ ప్రేరణను నిరోధించగల శక్తి, కొనసాగే ఈ ప్రాణాంతకమైన ప్రేరణ — దాని శక్తి అనవరతం వృద్ధిచెందుతుంది కాబట్టి, దానిని నిలువరించడానికి బలమైన సంకల్పం అవసరం. ప్రతి ఒక్క ఓటమి దాని శక్తిని పెంపొందిస్తుంది. కానీ, ఒక చిన్న విషయం దానిని అంతమొందించగలదు.

ఓహ్, అన్నింటిలోకి ఘోరమైనది ఏమిటనగా వ్యక్తి ధైర్య, స్థైర్యాలను కోల్పోవడం ఈ పరిస్థితిని అధిగమించడం కష్టం. ఆలాంటి వారు ఎన్నో మార్లు నా వద్ద కొచ్చి చెప్తుంటారు, "నాకు చావాలని ఉంది, నాకు పారిపోవాలని ఉంది., నాకు చావాలని వుంది" — నేనంటాను, "చావు, కానీ నీకు నీవే చావాలి! నీ తదనంతరం నీ అహాన్ని కొనసాగించమని నిన్నెవరు అర్థించడం లేదు! కోరుకున్నది నీవు!' ఆ ధైర్యం నీ కుండాలి, నేను అనబడే నిన్ను నీవు చంపుకోగలిగే నిజమైన ధైర్యం.'

The Mother: Conversation with a disciple, November 22, 1958

జన్మ నెత్తే అవకాశం

చైత్యపురుష దాని చైత్యపురుషలోకం నుండి భూమిపై ఒక కాంతిని చూసి నప్పుడు, అది ఎక్కడ నున్నదో కచ్చితంగా తెసుసుకోకుండానే తీవ్రమైన వేగంతో దిగిరావచ్చు. కానీ చైత్యపురుష సచేతనమై ఉన్నట్లయితే, తగినంత చైతన్యవంతమై ఉన్నట్లయితే, తాను గమనించిన కాంతిని ఒక ప్రత్యేకమైన ప్రాంతంలో వెతుకుతుంది. ఎందుకనగా దాని కక్కడ చదువు, సంస్కారం గల వాతావరణం కనిపించింది. ఎంతో కొంత చదువు, సంస్కారం గల వర్గాలలో ఈ విధంగా జరగడం అనుకున్నదాని కన్నా ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. తెలివితేటలతో పాటు లలిత కళల పట్ల, తత్వశాస్త్రి సంబంధిత సంస్కృతి పట్ల అభిరుచి కలిగి, చేతనాపూర్వకమైన వ్యక్తిత్వం చిగురిస్తున్న దశలో నున్న ఒక యువతి, తాను కనబోయే బిడ్డ తనకున్న చదువు, సంస్కారానికి ఉత్తమమైనదిగా తోచే విధంగా నుండాలని అభిలషించ వచ్చు. అందువలన అనువైన ప్రాంతాన్ని కనుగొనటం అంత కష్టం కాకపోవచ్చు. చైత్యపురుషతో కూడిన జీవులు జన్మించడం గణనీయంగా నున్నందున, ప్రతిసారి ప్రత్యేకమైన పరిస్థితులను కల్పించడం కష్టతరమౌతుంది.

*

చైత్యపురుష పరిస్థితులను కల్పిస్తుంది.

తగినంత మెలకువతో నిన్ను కనిపెట్టి ఉండగలిగి, నీకు మార్గనిర్దేశం చేయగల చైత్యపురుష నీలో ఉన్నట్లయితే, అదే నీకు ఉపకరించే మనుషులను, పుస్తకాలను, పరిస్థితులను నీ దిశగా ఆకర్షిస్తుంది. కాకతాళీయంగా ఏర్పడే చిన్న చిన్న సంఘటనలు సంకల్పశక్తిగా సమకూరుస్తున్నట్లుగా సంభవిస్తాయి. అవి సరియైన నిర్ణయం తీసుకొనుటకు ఒక సూచనను, ఒక సహాయాన్ని, ఒక ఆధారాన్ని నీకు అందించి నిన్ను సవ్యమైన దిశగా మళ్లిస్తాయి.

CWM 4:168, 161

పునర్జన్మ, జ్ఞానసముపార్జన, పెరుగుదల

చైత్యపురుష కొన్ని అనుభవాలను పొందాలి. పరిజ్ఞానం సంపాదించుకోవాలని

ప్రగతిని సాధించాలనే నిర్దిష్టమైన ఉద్దేశ్యంతో అరుదెంచుతుంది. ఆ కార్యక్రమాన్ని అది పూర్తి చేయకమునుపే నీవు శరీర త్యాగం చేసి వెడలిపోయినట్లయితే ఆ పని ని మరింత కష్టతరమైన పరిస్థితుల్లో నెరవేర్చడానికి అది తిరిగి రావలసి వస్తుంది. ఆ విధంగా నీవు ఒక ఒక జన్మలో దేనినైతే చేయకుండా, తప్పించుకున్నావో మరుజన్మలో అది పునరావృతమవుతుందని గ్రహిస్తావు. ఆవిధంగా వెడలిపోకపోయి నప్పటికీ నీకు జీవితంలో అధిగమించవలసిన కష్టాలున్నట్లయితే, పరీక్షలో ఉత్తీర్ణత అని మనం మన పరిభాషలో మామూలుగా అంటుంటామే, అలాంటి పరీక్షలో నెగ్గవలసి వస్తుంది. నీవు అందులో నెగ్గకపోయినా, లేకపోయినా అందుకు విముఖత చూపినా, పరీక్షలో నెగ్గడానికి బదులు శరీరత్యాగం చేసి వెళ్ళిపోయినట్లయితే, మరుజన్మలో మరొకమారు అందులో ఉత్తీర్ణత పొందటం అని వార్యమవుతుంది. అప్పుడాపని పూర్వం కన్నా అధిక కష్టతరమవుతుంది.

CWM 7: 23-24

"శిక్ష, సన్మానం" అనబడు న్యాయపరమైన విధివిధానాలను మనుషులు మామూలుగా అర్థం చేసుకొనే పరిధి నుండి చైత్యపురుష సకల్పం, చైత్యపురుష పెరుగుదల తప్పుకుంటాయి. వివిధ రకాల కథలను వల్లించే మతాలు, ప్రవర్తన నియమావళులు ఉన్నాయి. అవి కేవలం దృశ్యమానంకాని జగత్తులో అమలు పరచబడే మానవ ధర్మానికి చెందిన మనో భావనలు, కాబట్టి అవి మూఢనమ్మకాలు. ఎందుకనగా, పరిస్థితులు వాస్తవానికి ఆ విధంగా నుండవు. సన్మానము, శిక్ష అనే అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తి అర్థం చేసుకొన్న విధానం ఒక మూఢత్వం. అది మనిషిలోని ఆంతరాంతరిక యధార్థాలకు ఎంత మాత్రం వర్తించదు. కాబట్టి, ఒక్క మారు నీవు నిజమైన ఆద్యాత్మిక ప్రపంచంలోకి అడుగిడినావంటే నీకు అదంతా యధార్థమైన మూఢనమ్మకంగా పరి ణమిస్తుంది. ఎందుకనగా విషయాలు ఆ విధంగా నుండవు కాబట్టి.

ఎందరో వ్యక్తులు నా వద్దకు వచ్చి చెప్పారు. నేను ప్రస్తుతం అంతటి దుర్భర పరిస్థితుల్లో నుండటానికి ఇంత దురదృష్టకర సంఘటనలు నాకు సంభవించడానికి పూర్వజన్మలో నేనేమి చేసాను? అని" నాకు తరచుగా, వారికిలా చెప్పడం అవసర మౌతుంది: కానీ, ఇది నీకు ప్రసాదించబడిన దీవన అని, ఒక దైవకృప అని అనిపించడం లేదూ! "బహుశా ప్రగతిని అధికంగా పొందవచ్చునని నీవే గతజన్మలో అర్థించి యుండవచ్చు....." ఇలాంటి ఆలోచనా ధోరణి నిరంతరం కొనసాగుతుంటుంది.

ఓహో! నా ఆరోగ్యం చెడింది. నా శారీరక పరిస్థితి బాగాలేదు, నేనేమి చేసాను? గతజన్మలో నేను చేసిన నేరమేమిటి? ఈ జన్మలో ఈ విధంగా .... ఇదంతా చిన్న పిల్లల చేష్ట.

CWM 5: 215-16

చైత్యపురుషకుగల సంభావ్యతలు

చైత్యపురుష పూర్తిగా వృద్ధి చెంది ఉన్నప్పుడు, దాని పరిణితిని పెంచుకొనడానికై భూమండలానికి తిరిగి రానవసరం లేనప్పుడు అది సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యం కలిగి ఉన్నప్పుడు తన కార్యక్రమం ఇతరత్ర నిర్వహించవలసి వున్నదన్న తలంపుతో ఈ లోకానికి తిరిగి రాకపోవడమా లేక కేవలం మానసిక చైతన్యంలోనే ఉండిపోవడానికి మొగ్గుచూపడంతో మళ్లీ అవతరించకపోవడమా, లేనట్లయితే సంపూర్ణమైన ఎరుక కలిగి తాను ఎప్పుడు ఇష్టపడితే అప్పుడు, ఇష్టమైన రీతిగా ఇష్టపడిన చోటుకి రావడమా అని, తాను ఏది చేయదలచుకుంటే అది చేయడానికి, దానికి అవకాశముంటుంది. ఇక ఒక సార్వత్రికమైనతరగతికి చెందిన శక్తులతోను, అధిమానసానికి చెందిన అస్తిత్వాలతోను, లేక ఇతరమైన వాటితోను, ఏకమై ఉన్నవారున్నారు. వారు సర్వదా భూవాతావరణంలోనే ఉండి, కార్యార్థం క్రమానుసారంగా, దేహాలను ధరిస్తారు. దీని అర్థం చైత్యపురుష పూర్తిగా రూపొంది, సంపూర్ణ స్వేచ్ఛ పొందిన క్షణంలో - పూర్తిగా రూపొందినప్పుడు అది సంపూర్ణ స్వేచ్ఛను పొందుతుంది. దానికేది ఇష్టమో అది చేయగలదు. దేనిని ఎన్నుకుంటేదానిపై ఆధారపడుతుంది. కాబట్టి అది ఈ విధంగా నుంటుంది. ఆ విధంగా నుంటుంది." అని ఎవ్వరూ చెప్పలేరు. అది ఏది కోరుతుందో దానిని కచ్చితంగా చేస్తుంది. శరీరం మరణమొందే క్షణాన, తదుపరి తన పునరవతరణ ఏ విధంగా నుండబోతుందో, ఏమి చేస్తుందో ప్రకటించగలదు కూడా, (ఆ విధంగా జరిగింది) తాను ఏమి చేయబోతున్నదో ఆకార్యాన్ని అప్పటికే ఎన్ను కుంటుంది. కాని ఈ స్థితికి పూర్వమే, మానసిక శక్తి ఏ స్థాయికి ఎదిగి ఉన్నదో, జీవి సమగ్రమైన చేతన ఏ విశ్వాసాన్ని ఏర్పరచుకున్నదో, అన్న దానిపై అది ఆధారపడి ఉంటుంది. అయినాకూడ, చైత్యపురుషచేతనతో కూడి ఉన్న మానసికమైన ప్రాణికమైన, భౌతికమైన చైతన్యం ఇంకా ఉన్నది. కాబ్టటి మరణించే క్షణంలో, దేహత్యాగం చేసే క్షణంలో, అది ఒక విశ్వాసాన్ని ఒక అభిలాషను లేక ఒక సంకల్పాన్ని

ఏర్పరచుకుంటుంది. సర్వసాధారణంగా భావిజీవితం ఎలా ఉండబోతుందో ఇది నిర్ధారిస్తుందు

CWM 7: 87 అనువాదం: అందుగులపాటి. కైలాసవపతి (04024240669)

అంతరాత్మ, మరణానంతర జీవిత నిదర్శనాలు

ఓ నిదర్శనం.... వారికేది కావాలంటే శాస్త్రీయంగా ప్రామాణికమయిన నిదర్శనం. కాని దానికి ముందు వాళ్ళకు నిజంగా అంతరాత్మకు సంబంధించినదేకావాలా? వారంతా భయంకరమైన గందరగోళంలో ఉన్నట్లు అర్థం చేసుకో, వారికి అంతరాత్మంటే ఏదయినాకావచ్చు. శాశ్వతము, మరణంలేనిదేదో అయిన అంతరాత్మనా, లేక మరణానంతరజీవితాన్ని వారు రుజువుచేయాలనుకొనేదాన్నా, ఈ రెండు విషయాలు భిన్న మైనవి. కొందరి విషయంలో మరణానంతర జీవితం ఋజువు చేయబడింది. ఎవరయితే వారి గతజీవితంలో వాటితో ప్రస్తుత జీవితాన్ని, సాగిస్తున్నారో. వారి విషయాలు కొన్ని ఉన్నవి. చనిపోయిన ఒక తండ్రి కథ వున్నది. పొరుగున ఉన్న కుటుంబానికి చెందినబిడ్డ మరణించిన తండ్రికి మాత్రమే తెలిసిన విషయాల గురించి అసాధారణమయిన వివరాలను తెలిపాడు. అవి అతడికి మాత్రమే తెలుసు. ఆ బిడ్డ స్వతంత్రంగా తిరుగగలిగిన వెంటనే, అంటే ఐదారేళ్ళవయస్సున ముందు జన్మను తిరిగి కొనసాగించేందుకు ప్రయత్నమారంభించినాడు, ఆ ఇంట్లో నా పిల్లలు నా కోసం నిరీక్షిస్తున్నారు, నేను వెళ్ళి వాళ్ళను చూసుకోవాలి" అని చెప్పాడు. ఆ యింట్లో నే అతడు చనిపోయాడు. కాని అదిక్కడ పెట్టాను, ఎందుకు లేకుండా పోయింది. అన్నాడు. చాలా కచ్చితమైన అటువంటి రకరకాలయిన విషయాలెన్నో చెప్పాడు. ఇది మరీ ఇటీవలి సంగతి. అటువంటివి కనీసం నాలుగైదు నమోదైనాయి కాబట్టి మరణానంతరం జీవితమున్నది. కాని తర్వాత జీవించేది ఏది? అయితే ఆ బిడ్డ విషయంలో అంతరాత్మకు సంబంధించిందికాదు. అంతరాత్మతో ఆ విషయానికేసంబంధం లేదు. చెదిరిపోకుండా కట్టగా మిగిలివున్న ప్రాణిక జీవులు (మానసీకరించబడిన ప్రాణికం) కొన్ని ప్రత్యేకమైన పరిస్థితుల వలన వెంటనే పునర్జన్మించింది. కాబట్టి వారి గతజన్మ యిప్పటికీ ఎంతో తాజాగా ఉన్నది. ఆ బిడ్డకు చెందిన విషయం శాస్త్రీయంగా వివాదరహితంగా కన్పిస్తున్నది. ఎందుకంటే అతడు 'పిచ్చివాడు,' లేక అతడిది 'వెర్రి భ్రమ' ని చెప్పలేదు. అతడొక బిడ్డ, తన

బిడ్డలగురించి మాట్లాడాడు. దీని వలె ఆమోదయోగ్యంగా వున్న మరికొన్ని యితర సందర్భాలున్నాయి. నాకవి గుర్తులేవు. కాని వారు తెలుసుకోవాలననుకుంటున్నారా? నిజానికి వారికేమీ తెలియదు. ఇది మూర్ఖులడిగిన ప్రశ్న. వారికి మొదట "క్షమించండి, మీరు ప్రశ్నలడిగే ముందు సమస్యనధ్యయనం జేయాలి" అని చెప్పవలసింది.

తన నెంతగానో పీడిస్తున్న ప్రశ్న మరణం తర్వాత ఏమవుతుంది? అనడగటానికి ఎవరయితే శ్రీఅరవిందులకు నాకు కబురు పంపారో ఆ ఫోర్డు కథ ఒకటున్నది. అతడికి సమాధానం యిచ్చిన వారెవరికయినా అతడి సంపద నివ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నట్లు చెప్పాడు. ఒక రెవరో అవును శ్రీఅరవిందులు సమాధానం చెప్తారు. అన్నారు. కాబట్టి తన ప్రశ్న నడగడానికి రావడంకోసం తాను సిద్ధమవుతున్నట్లు కబురు పంపారు. అంతలొ నే ఆయన మరణించారు

అమ్మ: శిష్యునితో సంభాషణ, నవంబరు 3, 1966

అంతరాత్మ జ్ఞాపకాలు

అంతరాత్మ ఉన్నది. దేనిని మనం ఉత్తమ చైతన్యం, ఉత్తమ సత్యత ఉత్తమ యధార్థత అని ఏదయినా వారికేది ఇష్టమయితే ఆపేరుతో పిలుచుకొనే అంతరాత్మ అనేది వున్నది. నాకిదంతా ఒకటే. వారి కిష్టమయిన పేరే దయినప్పటికీ దేహంలోని చైత్యపురుషుని వస్త్రంలా కప్పుకొని వుంటుంది. ఏ జీవి తన జన్మ లన్నింటిద్వారా పురోభివృద్ధి చెందుతూ రూపొందిందో అదే చైత్యపురుష. మీరు మాట్లాడుతున్నది ఆత్మ గురించా చైత్యపురుష గురించా, ఏది మొదట పిండంగా వుండి క్రమంగా చైతన్యవంతమై, పరిపూర్ణ స్వతంత్ర జీవి అవుతుందో దాని గురించి లేక మరణం తర్వాత వ్యక్తియొక్క వ్యక్తిగత చైతన్యపు మామూలు జీవితం గురించి మాట్లాడుతున్నారా? ఎందుకంటే అది మరొక విషయం. దాని రుజువులు కూడా ఉన్నాయి. ఆ విషయంలో అదెంతో తక్కువ రకానికి చెందిన అమిత ప్రాణిక చేతన, కాని పరిస్థితుల కలయికద్వారా మరొకరిదేహంలోనికి వెనుకకు వెంటనే రావచ్చు. (అదే కుటుంబానికి తండ్రి తిరిగి వచ్చాడు) గతజన్మ జ్ఞాపకంతో వెనుకకు వచ్చాడు. లేకుంటే ఈ ప్రశ్నను అధ్యయనం చేసిన వారి అనుభవం ప్రకారం రూపొందుతున్న ప్రక్రియలో గతజీవితాల గురించిన జ్ఞాపకాన్ని నిలిపి ఉంచేది కేవలం చైత్యపురుష. కాని యిది జ్ఞాపకముంచుకొనేది. అదెప్పుడు పాల్గొన్నదో ఆ క్షణాలగురించి పదార్థ

పరమైన స్వచ్ఛమైన భౌతిక ఉనికిని మాత్రమే . కాబట్టి చెప్పిన, తయారుచేసిన ఈ కథలన్నింటికీ బదులుగా అటువంటి జ్ఞాపకాలే ఉంటాయి. (అమ్మ ఖాళీ స్థలంలోకి తన వ్రేళ్లకొసలతో వరుసగా చుక్కలు పెట్టారు.) ఏవి ఎంతో కొంత వివరంగా ఎంతో కొంత పూర్తిగా ఉండవచ్చు, కాని చైత్యపురుష భౌతికంగా ఎప్పుడు అభివ్యక్తమయితే అప్పుడు విడివిడి జ్ఞాపకాలలో అవి మాత్రమే. ఉంటాయి. ఈ రకమయిన జ్ఞాపకం ఎంతోమంది కుంటుంది. కాని అదేమిటో వారికి తెలియదు. చాలా సార్లు దానిని కలలు లేక ఊహించుకుంటున్నవి అని భావిస్తారు. ఎవరికి తెలుసో చెప్పాలంటే వారి భౌతిక చైతన్యంలో జరుగుతున్నది ఏమిటో తెలిసినవారే వాటిని జ్ఞాప కాలుగా చూస్తారు.

నాకీ రకమైన జ్ఞాపకాలు లెక్కలేనన్ని ఉన్నాయి. కాని ఉన్నత చైతన్యజ్ఞాపకాలకున్న అదే లక్షణం దీని కుండదు. (అది అప్పుడు జ్ఞాపకం గాదు. జీవితాన్ని గురించి ఉన్నత జీవులకుండే దర్శనం వంటిది. కాని అది మరింకేదో) నేను మాట్లాడుతున్న జ్ఞాపకాలు చైత్యపురుషుని జ్ఞాపకాలు. వాటికి భిన్నమైన లక్షణముంటుంది. అది వ్యక్తిగతలక్షణం. దానర్థం మనిషి అనే ఓ భావం దేనినో జ్ఞాపకముంచుకోవడం. మిగిలినవయితే పైనుండివచ్చినదర్శనాలు క్రియలోనున్న చైతన్యం జ్ఞాపకాలు. కాని చైత్యపురుషుని జ్ఞాపకాలు మానసికమయినవికావు. ఏమి జరిగిందో ప్రధానంగా చైతన్యదృష్టి నుండి ఏమి జరిగిందో ఆ అనుభూతులు అంతరంగ చలనాలు మాత్రమే జ్ఞాపకమొస్తాయి.

అమ్మ: శిష్యునితో సంభాషణ, నవంబరు 3, 1966

అనువాదం: జి. అరుణామోహన్ (9866117137)

చైత్యపురుషుడు - మరణము వీటి సంబంధం

ప్రశ్న: మరణ కాలాన్ని, పద్ధతిని, అంతరాత్మ నిర్ణయిస్తుందా? మరి, ప్రకృతి వైపరీత్యాలు, యుద్ధాలు సంభవించినపుడు చనిపోయేవారి ఆత్మలు "సామూహికంగా ఒకేసారి చనిపోవాలని నిర్ణయించుకొన్నాయని అనుకోవాలా?"

సమా: మానవులలో అనేక మందికి 'సామూహిక విధి' అనేది ఉంటుంది. వాళ్ళ విషయంలో ఈ ప్రశ్నకు తావు లేదు. అందులోనూ వ్యష్టిత్వాన్ని సంతరించుకొన్న ఒక చైత్యపురుషుడు గల వ్యక్తి ఇలాంటి ఉపద్రవాలలో కూడా తాను మాత్రం సజీ

వంగా వుంటాడు. అతని అంతరాత్మ అలా సంకల్పిస్తే ఎవరికైనా అది సాధ్యమే.

ప్రశ్న: శారీరక, మానసిక శక్తుల నుండి విడిపోయి చనిపోయిన తరువాత అంతరాత్మ తన ఉనికిని ఎలా గ్రహిస్తుంది?

సమా: అంతరాత్మ పరాత్పర దైవ అగ్నికీలకు చెందిన ఒక చిన్న నిప్పురవ్వ. అస్తిత్వ యెరుకను కలిగి వుండడానికి పరాత్పరునకు ఒక దేహం వుండవలసిన అవసరం నాకేం కన్పించడం లేదు.

ఇదో క్రొత్త విషయం కాదు. చేతన విస్తృతే మరణము!

ఇతర భావనలన్నీ ఈ మధ్యనే మనలో ప్రవేశించాయి. "మరణము అంటే మనకు ఏ మాత్రము తెలియదు" అనే అభిప్రాయము కలుగుతున్నది. అసలు దాన్ని తెలుసుకోలేమనీ, మరణించిన తరువాత ఏమి జరుగుతుందో అర్థం కాదనీ ఊహాగానాలు మొదలైనాయి. ఇదమిద్ధంగా ఇంకా ఏదీ ఋజువు కాలేదు. పట్టుదలతో తీవ్రంగా ఆలోచించి, నేనొక నిర్ణయానికి వచ్చాను. అదేంటంటే, "అసలు మరణం అనేది లేనే లేదని!"

పైకి అందరికీ 'మరణించినట్లు' కన్పించేదే వుంది. ఇది కూడా పాక్షికమైన దృక్పథమే! నిజానికి వ్యక్తి చేతనలోని స్పందనలలో చెప్పుకోదగిన మార్పు మాత్రం కాదు. బాహ్యస్థితిలో వచ్చే మార్పును కేవలం బాహ్యానికి మాత్రమే పరిమితమైన మార్పుగా గమనించలేక పోవటం, అసలు విషయంపై పూర్తి అవగాహన లేకపోవటం వలననే! చెప్పదలచుకున్న విషయం మీద పట్టు సాధించినవాడు, తనకు అవగాహన అయినంతవరకు, తనలో ఏ మార్పు రాలేదని చెప్పగలుగుతాడు.

The Mother: Coversation with a Disciple, March 7, 1967

మరణం తరువాత ఏం జరుగుతుంది

ఈ విషయంపై ఇదివరలో మీకు ఎన్నోసార్లు చెప్పాను. మళ్ళీ, మళ్ళీ చెప్పవలసిన అవసరం లేదనుకుంటాను. మనం కేవలం ఒకే ఒక స్థితిలో ఉండం. మనలోనే అనేక అస్తిత్వాలు ఉంటాయి. వాటిలో ప్రతిదానికీ తనదైన జీవన ప్రక్రియ కూడా ఉంటుంది. అవన్నీ ఒక (భౌతిక) రూపంలో గూడు కట్టుకొని ఉండి, ఆ రూపం ద్వారా కార్యక్రమాలు నిర్వహించుకుంటూ ఉండటం వలన, మనం కేవలం ఒకే స్థితిలో ఉంటున్నామనే భ్రమ కలుగుతుంది! కాని, నిజానికి ప్రతీ వ్యక్తీ అనేక స్థితులలో

ఉన్న అస్తిత్వాలను కలిగి యుంటాడు. అవన్నీ ఏకకేంద్ర వృత్తాల వంటివి. మనకు భౌతిక శరీరం 'ఎలా వుంటుందో, అలానే ' 'ప్రాణిక శరీరం', 'మానసిక శరీరం' కూడా వుంటాయి. వీటితో పాటు 'చైత్యపురుషుడు' కూడా వుంటుంది. దేహం విడిచిన తరువాత వేటికవి చెల్లాచెదురు అయిపోతాయి. కాని నీవు యోగాభ్యాసంలో ఆరితేరిన వాడవైతే, వాటన్నిటినీ దివ్యత్వం వైపు కేంద్రీకృతం అయ్యేలా చేయగలవు. ఆ విధంగా విభిన్న అస్తిత్వాలన్నీ ఒకటిగా కలిసి యుండగలవు! నీ అంతట నీవు వాటిని సమన్వయం చేయలేకపోతే, మరణానంతరము వేటికని విడిపోయి, అవన్నీ ఎక్కడ నుంచి వచ్చాయో అక్కడకు తిరిగిపోతాయి.

మన 'ప్రాణిక సత్త' విషయంలో అందులోని వివిధ కోరికలు, వేరు వేరుగా వాటి గమ్యాలను చేరుకునే ప్రయత్నంలో వుంటాయి. వాటిని ఒకటిగా ఉంచే భౌతిక శరీరం లోపించటం వలన ఇలా జరుగుతుంది. నీ చేతనను అంతరాత్మిక చేతనతో అనుబంధం చేయగలిగితే, మరణించిన తర్వాత నీ చైత్యపురుష యెరుక నీకుంటుంది. చైత్యపురుష అంతరాత్మిక లోకం లోనికి పోతుంది. అది ఆనందం, సంతోషం, శాంతి, ప్రశాంతి యెదుగుతుండే జ్ఞానాల లోకం.

ఏతా, వాతా చెప్పేది ఏమిటంటే, నీ చేతనను నీవు అదే విధంగా కాపాడుకోవాలంటే దానిని అమరత్వ భావన వైపుగా కేంద్రీకరించాలి లేకపోతే అది కర్పూరంలా గాలిలో కలసిపోతుంది. అట్లా జరిగినా మంచిదే! లేని పక్షంలో దైవశక్తులు, విశిష్ట వ్యక్తులు, తమ, తమ భౌతిక భావనలతో స్వర్గ, నరకాలను సృష్టించి అందులో మనలను బందీలుగా చేస్తారు!

సాధకునతో శ్రీమాత సంభాషణ, సెప్టెంబరు 7, 1968

చైత్యపురుషుడు — లింగ విభేదము

ప్రశ్న: "'పునర్జన్మ' వచ్చినపుడు ముందు జన్మలో స్త్రీ, పురుషులు మరు జన్మలో కూడా అదే ఇదంగా జన్మిస్తారా?" అని ఒకరు నన్ను ప్రశ్నించారు. (తనలోని స్త్రీత్వపు లక్షణాలు తాను గ్రహించగలగటం వలన అలాంటి ప్రశ్న ఉత్పన్నం అయి వుంటుంది.) "చైత్యపురుషునికి కూడా లింగభేదం ఉంటుందా" అనేదే అతని అనుమానం.

సమా: లింగ భేదం ఉంటుందని అనలేము కాని, స్త్రీ, పురుష లక్షణాలు మాత్రం

మరల పొడచూపవచ్చు. పునర్జన్మ ప్రక్రియ ఒక సంక్లిష్టమైన విషయం. (పునర్జన్మలో లింగం మారుతుందనే విషయం). నాకు తెలిసినంత వరకు పునర్జన్మ కొన్ని ప్రత్యేక పోకడలను ప్రదర్శిస్తుంది. వ్యక్తులు సాధారణంగా అదే బాటలో ముందుకు సాగుతారు. కాని, మార్పు ఉండదని చెప్పలేము. కొందరి విషయంలో ఈ మార్పు కలుగవచ్చు. కాని, కొందరు మగవారిలో 'స్త్రీ లక్షణాలు' ఉండటం జరిగితే వారు క్రిందటి జన్మలో స్త్రీలే అయి వుంటారని భావించ నవసరం లేదు! పూర్వజన్మ ప్రక్రియలో ఒక భాగంగా అది సంభవించి యుండవచ్చు. సర్వ సాధారణంగానే, స్త్రీ, పురుషులలో కొన్ని లక్షణాలు సమానంగానే ఉంటాయి కదా! మానసిక మూర్తిమత్వానికి చెందిన కొన్ని పోకడలు కూడా పునర్జన్మలో మరల కనిపించవచ్చు. నాకు ఈ లక్షణం పూర్వజన్మలో లేదని ఇదమిద్దంగా ఎవరూ చేప్పలేరు. అందువలన పునర్జన్మ యాంత్రికంగా జరిగే కార్యక్రమం కాదు. అది ఒక సంక్లిష్ట ప్రక్రియ.

CWSA 28: 548- 49 *శ్రీఅరవిందులు*

శ్రీమాత వివరణ

అసలు అంతరాత్మికమైనదానికి లింగభేదం లేదు. అందులో ఇరువురి లక్షణాలూ ఉండవచ్చు. అది స్త్రీయా, పురుషుడా, అని నిర్ణయించుట సరియైనది కాదు. అది లింగ విభేదానికి అతీతమైనది. వారు చెప్పినట్లు అదొక క్లిష్టమైన ప్రక్రియ. అన్ని అవకాశాలు ఉంటాయి. దేన్నీ అసంభవమని నిర్ణయించలేము.

శ్రీమాత అక్టోబరు 31, 1957

అనువాదం: కె. ఆర్.ఎల్. నరసింహరావు, 9848848291

చైత్యపురుషుని కార్యకలాపాలు

దైవప్రతినిధి

చైత్యపురుషుడు మానవునిలో దైవప్రతినిధి. దైవం యెక్కడో సుదూర ప్రాంతంలో, అందకుండా ఉండేవాడు కాదు. మీరిది గమనించండి దైవం మీలోనే వున్నాడు. కాని మీకు ఆయన గురించి పూర్తి అవగాహన ఉండదు. ఒకవేళ ఉన్నప్పటికీ ... ఆయన ఒక సన్నిధిగా ఉన్నట్లు గాకుండా, ఒక ప్రభావంగానే వ్యవహరిస్తారు, కాని

అది సచేతనాత్మక సన్నిధిగా ఉండాలి. ఏమిటి... ఎలా... అతడే విధంగా చూస్తూ ఉంటాడు అని ప్రతిక్షణం మీలో మీరు ప్రశ్నించుకుంటూ ఉండాలి. ఇది ఏ విధంగా ఉంటుందంటే: మొదట దైవం ఎలా వీక్షిస్తాడు తరువాత దైవం ఏ విధంగా సంకల్పిస్తాడు, ఆపై ఏ విధంగా దైవం వ్యవహరిస్తాడు అని. దీనికోసం సుదూర ప్రాంతాలకు పోవ లసిన అవసరం లేదు. ఆయన సరిగ్గా యిక్కడే వున్నాడు. ఈ క్షణమే మన పాత అలవాట్లు అన్నీ, సాధారణమైన అచేతన, మనం ఆయనను చూడకుండా, అనుభూతి చెంద కుండా నిరోధించే ఒక రకమైన తెరను మన మధ్యకు తీసుకువస్తాయి. మీరు తప్పనిసరిగా ఆ తెరను ఎత్తి వేయాలి. తప్పనిసరిగా ఎత్తివేయాలి.

వాస్తవానికి మీరు సచేతన ఉపకరణాలుగా మారాలి.... సచేతనత్వం ... దైవంపట్ల సచేతనత్వం

సాధారణంగా దీనికి పూర్తి జీవితకాలం కొన్ని సమయాలలో, కొంతమందికి చాలా జీవితకాలాలు పట్టవచ్చు. ఇక్కడ, ప్రస్తుత పరిస్థితులలో, మీరు కొన్ని నెల లలోనే సాధించగలరు.

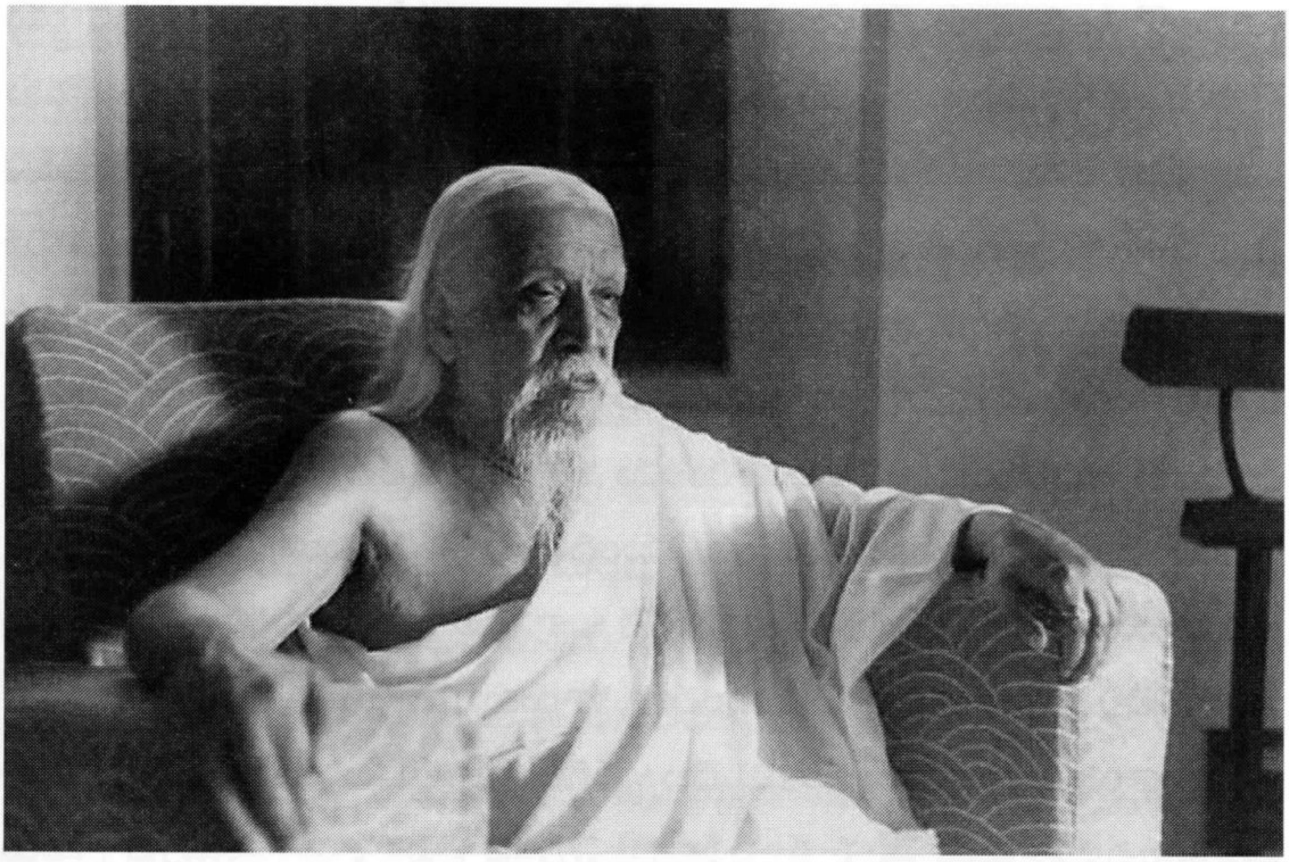
CWM 12: 428 శ్రీమాత

శ్రీమాతకు వాస్తవంగా శరణాగతి చెందినపుడు ఆ పనికి లేదా సాధనకు అవసరమైన దంతా వికాసవంతంగా వృద్ధి చెందుతుంది. ప్రధాన రహస్యాలలో అది ఒకటి. సాధ నకు చెందిన కీలకమైన రహస్యం.

CWSA 32: 154 శ్రీఅరవిందులు

ఆంతరంగిక మార్గదర్శి

సాధారణంగా చైత్యపురుషుడు వ్యక్తికి మార్గదర్శనం చేస్తాడు. దీని గురించి ఆ వ్యక్తికి తెలియదు. ఎందుకంటే దానిపట్ల సచేతనుడై ఉండడు. కానీ, సాధారణంగా అతడు నిర్దేశం చేస్తూనే ఉంటాడు. ఎవరైతే పూర్తి జాగరూకతతో ఉంటారో వారికి దాని గురించి తెలుస్తుంది. అయితే ఎక్కువ మందికి దీని గురించి కొద్దిగా కూడా పరిజ్ఞానం ఉండదు. ఉదాహరణకు, వారు వారి ప్రాపంచిక అజ్ఞానంలో ఏదైనా చేయాలనుకున్నప్పుడు దానిని వారు చేయగలసామర్థ్యం కలిగి ఉన్నప్పుడు, వారు ఇంకేదో చేసే విధంగా పరిస్థితులు మారిపోతచాయి. వారు అరుస్తూ, ఉరు ముతూ లేదా విధి దుఃఖకరమైనదని లేదా భగవంతుడు అధర్ముడు అని లేదా మరో

హృదయమందొక సజీవ రూపమాసీనమైయుండె
అదియె మూలం, ప్రధాన ఆధారం
ఊర్ధ్వమందలి నిశ్శబ్దం, ఆంతర మందలి సత్యం
హద్దులు లేని విస్తృతి, లోతు తెలియని ఒక అంశ
దేశమందలి యీ సమస్త మార్మిక ప్రదర్శనల సత్యమది
పెనగులాటలు మనలగొని పోవు నా పరమ సత్యం వైపు
మన జీవితాల నిగూఢ అద్భుతార్థమ్మది.
భగవంతుని తుట్టెలలోని మకరంద నిధి
చీకటి ముసుగులో జ్వలించుచుండు వైభవమ్ము
మనలోవున్న ప్రపంచానందపు బంగారు మూలం
మరణ ముసుగేసుకొన్న మన అమరత్వం
పుట్టుక లేని మన దివ్యత్వపు ఆకారమది.
మార్పునొందు వాటి శాశ్వత బీజం నిదురించే
మనలోని లోతులందు, మన విధిని మనకోసం కాపాడుచుండునది
సావిత్రి 49 శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. ఆర్.ఎల్. నరసింహరావు, 9848848291

రూపంలో (అది వారు విశ్వసించిన దానిపైన ఆధారపడి ఉంటుంది.) ఫిర్యాదు చేస్తారు. చాలా మటుకు ప్రతీ సందర్భం వారి ఆంతరంగిక అభివృద్ధి కొరకు ఎక్కువగా అనుకూలమైనదిగా ఉంటుంది. సహజంగానే మీరు చైత్యపురుషుడిని మీ కోసం ఒక సుఖవంతమైన జీవితంకోసం, ధనం సంపాదించుటకోసం కుటుంబానికి గర్వకారణమైన సంతానాన్ని పొందుట కోసం సహాయం కోరితే వాస్తవానికి మీకు ఆ చైత్యపురుషుడు సహాయం అందించడు. అయితే అతడు మీలో దేనినో మేల్కొలుపుటకు అవసరమైన అన్ని పరిస్థితులను కల్పిస్తాడు. తద్వారా మీ చైతన్యంలో దైవంతో ఐక్యం కావలసిన అవసరం జనిస్తుంది. అత్యుత్తమ ప్రణాళికలు మీరు వేసి, అవి విజయవంతమైతే, మీరు మీ ప్రాపంచిక అజ్ఞానంలో, మీ తెలివితక్కువ కోరికలు, లక్ష్యం లేని కార్యకలాపాలలో మరింతగా కూరుకుపోతారు.

అలాంటప్పుడు మీకు ఒక గట్టి దెబ్బ తగిలి గతంలో మీరు కోరుకున్నవి మీకు నిరాకరించబడి, మీరు వేసిన ఈ పథకాలు విచ్ఛిన్నమైనపుడు, మిమ్మల్ని మీరు వ్యర్థునిగా భావించినప్పుడు, అలా కొన్ని సమయాలలో ఈ వైరుధ్యం వాస్తవమైన నిగూఢమైన దానివైపు తలుపులు తెరుస్తుంది. మీరు గనక కొంత జాగరూకతతో ఉండి వెనుకకు చూసినప్పుడు, మీరు కొంచెంగానైనా నిజాయితీతో ఉన్నట్లైతే మీరు అంటారు కదా “ఆహా సరిగ్గా ఉన్నది. ఇంతకీ నేను అది కాదు. అది ప్రకృతి లేదా దైవానుగ్రహం లేదా నా చైత్యపురుషుడు దీనిని చేసాడు.”

CWM 5:394 శ్రీమాత

అంర్గత శోధక దీపిక

దీని నైజం దైవం వైపు లేదా ఉన్నతం వైపు ఏకోన్ముఖంగా ఉంటుంది. ఏక లక్ష్యంతో చర్యలోనూ, గమనంలోనూ మృదువుగా ఉంటుంది. ఒకే ధ్యేయంతో పోయే బుద్ధిలా లేదా ప్రస్తుత పాలనా యుక్తితో స్వపక్ష దురభిమానాన్ని, ఆవేశాన్ని చూపే ఏకోన్ముఖమైన ప్రాణిక శక్తిలా ఇది దిశాపరమైన సంకుచిత ధోరణిని సృష్టించదు. ఇది ప్రతిక్షణం సత్యం వైపుకు ఖచ్చితమైన, సరళమైన మార్గాన్ని సూచిస్తుంది. దానికదిగానే సహజంగానే చెడు నుండి మంచి నిర్ణయాన్ని వేరుచేసి చూపుతుంది. ఒకదానితో ఒకటి అతుక్కొని కలగాపులగమైన అదైవికం నుండి దైవం వైపుకు సాగే కార్యవిధానాన్ని విడుదల చేస్తుంది. దీని పని స్వభావంలో మారవలసిన దానినంతటినీ

చూపించే శోధక దీపికలా ఉంటుంది. బాహ్యాంతరిక అస్తిత్వానికి చెందిన రసాత్మక పరివర్తనకు, పరిపూర్ణత్వానికై ఒత్తిడి చేసే ఒక జ్వాలను కల్గి ఉంటుంది. ఇది సర్వత్ర దైవిక సార పదార్థాన్నే చూస్తోంది. కాని ఒక పై తొడుగును, దోబూచులాడే మారు రూపాన్ని తిరస్కరిస్తుంది. సంకల్పబలాల అదుపుపై ఆనందం, ప్రేమ సౌందర్యాలపై ఒత్తిడి తెస్తుంది. కాని ఇది అజ్ఞానానికి సంబంధించి, తాత్కాలిక ప్రస్తుత మామూలు సత్యాన్ని అతిక్రమించగల జ్ఞానంతో ఉన్న సత్యంపై, సాధారణ ప్రాణిక సుఖంగాక అంతరిక హర్షంపై — ప్రాణిక సుఖం శుద్ధపరచే వేదన, దుఃఖం కంటే దిగజార్చే అల్ప సంతోషాలకే ప్రాధాన్యత నిస్తుంది. ఆహంకారిక వాంఛలకు కట్టుబడి, దాని పాదాలు ఊబిలోకి కూరుకుపోకుండా ఊర్ధ్వంగా సాగే ప్రేమపై, సనాతనానికి భాష్యం చెప్పే పురోహిత స్థాయిని తిరిగి తెచ్చుకునే సౌందర్యంపై ఒత్తిడి తెస్తుంది. బల, ఇచ్ఛ, అదుపు, నియంత్రణలు అహంకారానికి కాక ఆత్మకు ఉపకరణాలు అయ్యేందుకు వాటిపై ఒత్తిడి తెస్తుంది. దీని ఇచ్ఛాసంకల్పం జీవితాన్ని దివ్యం చేయడానికి, దీని అభివ్యక్తి ఉచ్ఛతర సత్యానికి చెందినది. దైవానికి శాశ్వతునికే దీని శ్రద్ధాన్విత సమర్పణ.

CWSA 23: 155 — *శ్రీఅరవిందులు*

అనువాదం: హోతా ఈశ్వరకృష్ణ (8919515393)

దైవం దిశగా ఒత్తిడి

పవిత్రమైన ప్రేమ, సంతోషము, ఏకత ద్వారా దైవం దిశగా ఒత్తిడి చేస్తూ, ఉండటం చైత్యపురుష అత్యంత స్వాభావికమైన లక్షణం. అది ఎక్కువ కోరుకొనేది దివ్యప్రేమను. భగవత్ప్రేమ తన ప్రేరణ, తన గమ్యం, ప్రారంభదశలో ఉన్న తేజోగుహపై వెలిగే సత్యతార, లేదా మనలో యింకా నిగూఢంగా ఉన్న యిప్పుడే ఉదయిస్తున్న దైవత్వపు నిగూఢమైన ఊయల తాను ప్రవర్ధమానమయ్యే తొలి దీర్ఘ దశలో యింకా పరిపక్వం కాని ఉనికిలో ఈ భూలోకపు ప్రేమ, వాత్సల్యం మృదుత్వం సహృదయత, సఖ్యత, ఉదారత, సౌదర్యమంతా శాంతము, సౌకుమార్యం, సున్ని తత్వం వెలుగు, ధృఢత్వం, ధైర్యంపై ఆధారపడి మానవ ప్రకృతి స్థూలతను సాధారణతను తీర్చిదిద్ది స్వచ్ఛంగ చేస్తుంది. కానీ తనకు తెలుసు తమ అత్యున్నత స్థితిలో మానవ కార్యకలాపాలు ఎంత మిశ్రితమైనవిగా ఉంటాయో వాటి పతనమైన

అధ్వాన్న స్థితిలో అహంకారమనే గుర్తును ముద్రవేసుకొని తమను తాము మోస గించుకొనే భావావేగ దౌర్బల్యానికి గురయ్యే ఆత్మ కదలికలను అనుకరించే నిమ్న ప్రకృతి లాభాన్ని పొందుతుందని.

ఉదయిస్తూనే సంసిద్ధంగా ఉండి పాతబంధాలను, అపరి పూర్ణమయిన భావావేశ కార్యక్రమాలను ఛేదించి వాటి స్థానే ఉన్నతమయిన ఆధ్యాత్మిక సత్యపు ప్రేమ ఏకతను ఉంచుతుంది. అప్పటికీ మానవ రూపాలను కార్యకలాపాలను అనుమ తిస్తుంది. కాకపోతే ఓ షరతు మీద. ఏమిటంటే అవి ఆ ఏకత్వపు దిశగా మాత్రమే వుండాలి. అది ఉపయోగకరమైన బంధాలను మాత్రమే ఆమోదిస్తుంది. మనసు హృదయాలలో గురుభక్తిని, దైవోన్ముఖులైన వారి సాంగత్యము, అజ్ఞాన మానవ, జంతు ప్రాణులపై ఆధ్యాత్మికదయ, అన్నిటా భగవంతుని దర్శించుట వలన వచ్చే సౌందర్యం యొక్క సంతోషం, ఆనందం, సంతృప్తి, ఇది ప్రకృతిని అంతరంగంలో మునకవేయించి, అంతర్భూతంగా హృదయంలో రహస్య కేంద్రంలో ఉన్న దైవంతో సంగమించేటట్లు చేస్తుంది. ఆ పిలుపు ఉన్నప్పుడు అహంకారపు దూషణ ఉండ దు. కేవలం బాహ్యమైన సర్వమానవ శ్రేయస్సు యొక్క పిలుపునుండి లేదా దైవం బాధ్యత, పరోపకారం లేదా ఆకాంక్షనుండి లేదా దైవంపట్ల ఉండే ఆకర్షణ యొక్క విధేయత నుండి మళ్ళించటం లేదా మోసగించటం చేయవచ్చు. అది వ్యక్తిని ఒక అతీతమైన అలౌకిక ఆనందంలోకి లేవనెత్తుతుంది. అత్యున్నతమయిన దానిని అందుకోవటానికి ఉత్థాన మవుతున్న తన రెక్కలను క్రిందకు లాగే ప్రాపంచికమైన అన్నింటినీ త్యజించటానికి సంసిద్ధమౌతుంది. ఈ ప్రపంచాన్ని ద్వేషం, ఘర్షణ, విభజన, అంధకారం, వైరుధ్యాలను కలిగించే అజ్ఞానంనుండి విడిపించాలి. పరివర్తన చెందించమని విశ్వాతీతమయిన సౌందర్యం, ప్రేమలకు పిలుపునిస్తుంది. అది విశ్వజనీన మయిన దివ్యప్రేమకు, అనంతమయిన దయకు, సర్వజనులకూ తీవ్రమైన గాఢమయిన సత్ సంకల్పం, దివ్యజనని పరిష్వంగంలోకి ఆమె బిడ్డలందరినీ చేర్చాలనీ, ఈ విశ్వజనీన అచేతననుండి ప్రపంచాన్ని రక్షించటానికి మహాంధకారంలోకి దిగిన దివ్య వాత్సల్యానికి తెరచుకుంటుంది.

CWSA 23:156

శ్రీ అరవిందులు

అంతరాత్మ గళం

సాధారణ ప్రజ్ఞ యొక్క గళం-నైతికమూ, ధార్మికమయినది. మంచి, చెడులమధ్య వ్యత్యాసాన్ని గుర్తించి మంచి చేయటానికి మనలను ప్రోత్సహించి చెడుచేయకుండా నివారిస్తుంది. ఈ స్వరం సాధారణ జీవితంలో చాలా ఉపయోగకరం. ఒక వ్యక్తి తన చైత్యపురుష ఎరుకను పొంది, పూర్తిగా దానిచే నడిపించబడేంతవరకూ వేరే మాటలలో చెప్పాలంటే సాధారణ మానవత నుండి ఎదిగి సర్వాహంకారం నుండి స్వతంత్రుడవై భగవత్సంకల్పానికి ఒక చైతన్యవంతమయిన ఉపకరణంగా మారే వరకూ ఉపయోగకరం. స్వయంగా భగవదంశ కావటంచేత అంతరాత్మ అన్ని నై తిక, ధార్మిక అభిప్రాయాలకు అతీతంగా ఉంటుంది. దివ్యమైన వెలుగులో స్నానించి దానిని అభివ్యక్తం చేస్తుంది. కాని అహం పూర్తిగా కరిగిపోయినపుడే అది నిజంగా సంపూర్ణ వ్యక్తిని సాధించ గలుగుతుంది.

CWM 16: 248 శ్రీమాత

చైత్యపురుష: గురువు ఆవశ్యకత

అంతిమంగా గురువు చేసే దేమిటి? అతను అనుసంధానిస్తాడు. (కలుపుతున్న ట్లుగా సంజ్ఞ) అతను ఒక కొక్కెం తప్ప మరింకేది కాదు. అతను తన శక్తిని మీకు యివ్వడం లేదు. (అతను యిస్తున్నానని భావిస్తాడుకానీ అది నిజం కాదు.) అతను ఒక కొక్కెం మాత్రమే. అతను దివ్యశక్తితో మిమ్మల్ని అనుసంధానిస్తాడు. అతను లేకుండా ఆ అనుబంధం నీకు సాధ్యం కాదు. కానీ గురువు అవసరం లేనివారు గురువు లేకుండా ఆ అనుసంధానాన్ని పొందగలరు.

అది అతను తన జేబులోంచి బయటకు తీసి మీకు సమర్పించడు. అది అసలు అలా ఉండదు. అది కేవలం అనుసంధించగల శక్తి.

(నిశ్శబ్దం)

చివరిగా అది కేవలం చైతన్యానికి సంబంధించిన ప్రశ్న. జనులు (సాధారణ జనులు)ఒక స్థాయిని చేరుకొనే చైతన్యాన్ని కలిగి ఉంటారు. (సాధారణంగా యిది మరీ అంత దూరం కానిది) దానికి అతీతమయినదంతా వారికి అచేతన మయినది. (అది చైతన్యంతో నిండి ఉన్నప్పటికీ) వారు దానితో సంబంధం కలిగి ఉండరు

కాబట్టి వారికది అచేతనం. రాత్రి మీరు మరొక స్థితిలోకి మేల్కొంటారు. చైతన్య వంతమై ఒక స్వప్నంలోకి (జనులు కల అని పిలిచేది అదొక అనుభవం) తిరిగి మీరు సాధారణ చేతనలోకి వచ్చేస్తారు. కానీ ఈ రెండూ చేతనల మధ్య సంబంధం ఉండదు. మీరు ఆ కలను గుర్తుంచుకోరుకూడా. ఒక పద్ధతిలో సాధన ద్వారా రెంటి మధ్యసంబంధం ఏర్పడుతుంది. ఒకసారి సంబంధం ఏర్పడిన తర్వాత గుర్తుపెట్టుకోవడం చాలా సులభం. కానీ చేతనను విస్తరింపచేసుకోవడం కష్టతరమైన విషయం.

ముఖ్యంగా గురువు నిజమైన శక్తి ఏమిటంటే అంతరాయాలను పూరించటం. మిమ్మల్ని అనుసంధానించటం. మీరు ఉన్నత స్తరాలలో ఉన్నప్పుడు మిమ్మల్ని అత్యున్నతమయిన దానితో కలపటం మీలోని మీ అంతరాత్మతోనో, చైత్యపురుష తోనో మిమ్మల్ని అనుసంధానించటం లేదా పరమ చైతన్యంతో మీకు సంస్పర్శ కలిగించటం కానీ అది అందరూ చేయలేరు.

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణ. జూలై 10,1963

పదార్థాన్ని దైవంతో అనుసంధానించటం:

ప్రశ్న: చైత్యపురుష చేసే పని ఏమిటి?

సమా: చైత్యపురుషకేదైనా పని ఉండాలనుకుంటున్నావా? నువ్వు సరిగ్గా ఏం చెప్పాలను కుంటున్నావు. దాని విధులేమిటీ అనా? మంచిది. ఇలా చెప్పవచ్చు. అది విద్యుతుద్పాదక యంత్రాన్ని విద్యుద్దీపంతో కలిపే తీగవంటిది.

ప్ర: విద్యుత్పాదకయంత్రంమంటే ఏమిటి? విద్యుద్దీపం అంటే ఏమిటి?

సమా: ఆ మనమక్కడే ఉన్నాం. జనరేటర్ ఏమిటి? దీపం ఏమిటి? సరిగ్గా అదే. ఏది జనరేటర్ ? ఏది దీపం? లేదా ఎవరు జనరేటర్ , ఎవరు దీపం?

ప్రశ్న: భగవంతుడు జనరేటర్. శరీరం దీపం.

సమా: శరీరం కనిపించే అస్తిత్వం.

ఆ విధంగా దాని పని అదే. దీని అర్థం ఏమిటంటే పదార్థంలో అంతరాత్మ లేకపోతే దేహానికి దైవంతో ప్రత్యక్ష సంబంధం ఉండదు. పదార్థంలో అంతరాత్మ ఉండటం వలన సంతోషకరంగా పదార్థానికి దైవానికి మధ్య సంబంధం ప్రత్యక్షంగా ఉంటుంది. మనుషులందరికీ చెప్పవచ్చు. మీలో భగవంతుడున్నాడు. "మీరు మీ లోకి ప్రవేశించినపుడు మీరాయనను కనుగొంటారు అని" ఇది మానవులకు లేదా

పృథ్వీపై వసించే వారికి ప్రత్యేకం

CWM 6:160

స్ఫూర్తిని అందుకోవడం

చైత్యపురుష, లేదా చైత్యపురుష చేతన మాధ్యమంగా స్ఫూర్తిని పొందటం జరుగుతుందా? సాధారణంగా అవును. ఉన్నత స్తరాలతో మీ తొలి అనుబంధం అంతరాత్మ తోనే. ఖచ్చితంగా ఆంతరిక అంతరాత్మ వికసినం, సాధించకముందే ఈ స్ఫూర్తులను పొందటం కష్టతరం. అది ఒక మినహాయింపుగా కొన్ని అసాధారణ మైన పరిస్థితులలో ఒక కృపగా సంభవించవచ్చు. కానీ నిజమైన అనుబంధం అంతరాత్మ ద్వారా వస్తుంది. ఎందుకంటే ఈ చైత్యపురుష చేతన దివ్యసత్యంతో మహత్తరమైన సంబంధం కల ఖచ్చితమైన మాధ్యమం.

CWM 10:5 *అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్, 9704198298*

అతిమానస జీవనానికి సింహద్వారం

మానసికస్థాయి నుండి అతిమానస జీవనంలోకి పోవడం, జీవితంలో ఒక నిర్దిష్ట అంతరాత్మిక భావావేశం – అది పరావర్తనంలా ఉంటుంది; పదార్థంలో దైవసన్నిధికి చెందిన కాంతిమయ ప్రతిరూపంలా ఉంటుంది. – నుండీ అతిమానస చైతన్యంలోకి సాగిపోవడం కంటె చాలా కష్టమని చెప్పాలి, అత్యున్నత బౌద్ధికపరమైన ఊహతో ఏదో ఒక అతిమానస కంపనంలోకి పోవడంకంటే ఇది చాలా సులువు. బహుశా ఈ శబ్దమే మనలను తప్పుదారి పట్టిస్తుందేమో మరి. అందుకే బహుశా అతిమానసం అని పిలవడం వల్లనే మనం దానిని ఒక ఉచ్ఛతరమైన, బౌద్ధికమైన మానసిక ప్రక్రియ ద్వారా చేరుకోవాలని కోరుకుంటున్నామా? వాస్తవానికి ఇది ఎంతో భిన్న మైనది.

మీలో ప్రతి ఒక్కరూ మీ చైత్యపురుషను కనుగొని దానితో ఏకం కాగలిగితే సమస్యలన్నీ సమసిపోతాయి.

మానవులలో చైత్యపురుష భగవంతుని ప్రతినిధి. భగవంతుడు ఎక్కడో దూరంగా అందకుండా లేడు. మీ లోనే ఉన్నాడు. కానీ మీకు పూర్తి స్పృహ లేదు.

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణ ఫిబ్రవరి 8, 1973

అలాంటి ఉచ్ఛమైన, ఎంతో శుద్ధమైన బహు ఉన్నత మేధోపరమైన కార్యకలాపంతో మనిషి ఒక విధమైన నిర్జీవ నిర్వీర్యమైన కల్పనతో సుదూరంగావున్న కొడిగట్టిన కాంతిలోకి సాగిపోతున్నట్లు కనిపిస్తాడు.

నిజమైన సహజ అతిమానస అనుభవం నుండీ దారి తప్పిపోయినట్లే అది. ప్రపంచంలో వ్యాపిస్తూ, విస్తరిస్తూన్న ఈ క్రొత్త మూలకంలో ఒక నును వెచ్చదనం ఒకశక్తి, ఒక ఆనందం. తీవ్రస్థాయిలో ఉంది. దాని ప్రక్కన ఈ బౌద్ధిక కార్యకలాపం చచ్చుబడినట్లు, శుష్కించిపోయిన దానిలా కనిపిస్తుంది. అందుకే ఈ విషయం గురించి ఎంత తక్కువ మాట్లాడుకుంటే అంతమంచిది. ఒకే ఒక్క క్షణం ప్రగాఢ యథార్థ ప్రేమకు సంబంధించిన ఒకే ఒక్క ప్రేరణ, ఒక క్షణిక అవగాహన భగవంతుని కృపలో నిక్షిప్తమై ఉంటుంది. అది తక్కిన అందుబాటులో ఉన్న అన్ని వివరణల కంటే కూడా నిన్ను నీ లక్ష్యాన్నికి ఎంతో దగ్గరకు తీసుకుపోతుంది.

CWM 9:325 శ్రీమాత

చైత్యపురుషుడు అతిమానస యోగం

అంతరాత్మ దివ్యసత్యంతో నేరుగా సంబంధం కల్గి ఉంటుంది. కాని అది మనిషిలోని మనస్సు ప్రాణిక అస్తిత్వం భౌతిక స్వభావంతో కప్పబడి ఉంటుంది. (తైత్తరీయ ఉపనిషత్తులో ప్రస్తావించిన మనో, ప్రాణ, అన్నమయ కోశాలు) ఒక వ్యక్తి యోగాన్ని అభ్యసించి మనస్సులోనూ, హేతుబుద్ధి లోనూ వెలుగుల్ని అందు కోవచ్చు. శక్తిని వశం చేసుకొని ప్రాణమయకోశంలో అన్నిరకాల అనుభవాలను భౌతిక సిద్ధుల్ని కూడా తనలో నెలకొల్పు కోవచ్చు. కాని వాటి వెనుక నిజమైన ఆధ్యాత్మిక శక్తి ఆవిష్కృతమవ్వక పోతే వాస్తవమైనది అక్కడ జరిగి ఉండనట్లే లెక్క. ఈ యోగంలో అతిమానస సత్యప్రకాశానికి ఆఖరికి పరమానందానికి తక్కిన దాని నంతా తెరచిపెట్టేది చైత్యపురుషుడు. మనస్సు దానికదిగా దాని స్వంత ఉన్నత స్థాయిలకు తెరచుకొంటుంది. ఇంకా స్వయంగా తననుతాను నిశ్చలం చేసుకొని నిర్గుణంలోకి తనను విస్తరింప జేసుకోగలదు కూడా. ఒక రకమైన నిష్క్రి యమైన విముక్తి లేదా నిర్వాణంలో ఆధ్యాత్మీకరించు కోగలదు. కాని అతి మానస చేతన ఆధ్యాత్మీకరించబడిన మనస్సు ఒక్కదానిలోనే తగినంత ఆధారాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోలేదు. లోలోపలి అంతరాత్మ మేలుకొన్నప్పుడు మామూలు మానసిక, ప్రాణిక,

భౌతికాల్లో నుండీ అంతరాత్మిక చేతనలోకి కొత్త పుట్టుక జరిగితే అప్పుడు ఈ యోగాన్ని అనుష్ఠించవచ్చు. లేకపోతే కేవలం మనసుకున్న శక్తి ద్వారా లేదా ఇంకే యితర భాగం ద్వారా నైనా ఇది అసాధ్యం. భౌద్ధికమైన జ్ఞానం లేదా మానసిక ఉపాయాలు లేదా కొంత ప్రాణిక వాంఛకి అతుక్కుని ఉండటం కారణంగా అంతరాత్మిక పరమైన కొత్త జననంపట్ల తిరస్కరణ మాతకి నవజాత శిశువు కావడంలో నిరాకరణ వుంటే సాధనలో వైఫల్యం ఎదురవుతుంది.

CWSA 30:337-38 — *శ్రీఅరవిందులు*

అంతరాత్మిక దర్పణం

ఒక నివారణోపాయం ఉన్నది. లోపల దారిని సూచించే ఒక దర్పణం ఎప్పుడూ ఉండాలి. తన భావాలు, ఆవేశాలు, ఇంద్రియ స్పందనలన్నింటిని ప్రతిబింబించే ఒక అద్దాన్ని లోపల చక్కగా అమర్చుకోవాలి. వాటినన్నింటినీ ఆ మనిషి ఆ అద్దంలో చూస్తాడు. కొన్ని చూడడానికి అందంగా హాయిగా ఉండవు. వాటిలో కొన్ని అందంగా ఆహ్లాదంగా ఉంటాయి. అన్నింటినీ కలిపి ఆ అద్దం ముందు పెట్టాలి. ఇలా దీనిని అవస రమైతే రోజులో వందసార్లు అయినా చేయాలి. నిజానికి ఇది చాలా ఉత్సాహాన్ని రేకెత్తించే అంశం. అక్కడ ఆ అంతరాత్మిక దర్పణం చుట్టూ పెద్ద వృత్తాన్ని గీసుకోవాలి. అన్ని అంశాలను దాని చుట్టూ పేర్చాలి. అక్కడ అది ఏదో అంతమంచిగా, సరిగ్గా లేకుండా అద్దం మీదకి ఈ నీడను తెస్తుంటే ఆ అంశాన్ని అక్కడ నుండి వేరొక చోటుకు మార్చాలి. దానిని సంస్కరించాలి. అక్కడ దానికి వివరించి చెప్పుకొని, అవగాహన కల్గించుకోవాలి. ఆ చీకటిలోనుండీ బయటపడి తీరాలి. ఇలా నీవు చేసుకొన్నావంటే, నీకు ఇక విసుగు పుట్టదు. మనుషులు నిర్దయులుగా ఉన్నా, చిత్తంలో ఉదాసీనత చోటు చేసుకొన్నా తన పాఠాలు తనకు బోధపడకున్నా ఈ అద్దంలో చూడటం మొదలుపెడతాడు. ఇక ఆ వ్యక్తి. ఇది భలే ఉత్సాహంగా ఉంటుంది. అతడు తనలో నిజస్వభావాన్ని చూస్తాడు. "నేను చాలా చిత్తశద్ధి కలవాడిని అనుకొన్నానే!" కాని యే మాత్రం కాదు. *CWM 5:10*

సత్యావిర్భావం

చైత్యపురుషుడు సత్యచేతన చేత నడుపబడుతుంది. సత్యమనేది ఒక విధంగా

శాశ్వత స్వయంస్థిత అస్తిత్వం. అది ఏ స్థల కాలాదుల పైనా ఆధారపడదు. కనుక చైత్య పురుషుడు కూడా ఒక జీవునిగా ఎదుగుతూ, రూపొందుతూ, వృద్ధి చెందుతూ మరింత ప్రత్యేకంగా తనను తాను ఒక వ్యక్తిగా తయారుచేసుకొంటుంది. ఈ విధంగా సత్యాన్ని ఏకం, ధృవం అయిన పరమ సత్యాన్ని అభివ్యక్తపర్చ గల్గేంత సమర్థవంతం అవుతుంది. చైత్యపురుషుడు, వికాసశీలమైన జీవి. అంటే చైత్య పురుషునికి, సత్యానికి మధ్య ఉన్న సంబంధం వికాసోన్ముఖమైనది. ఆంతరిక సత్యాన్ని తెలుసుకొనకుండా అదే సమయంలో వ్యక్తిలోని చైత్యపురుషుని తెలుసుకోవడం సాధ్యం కాదు.

CWM 15:305-06 శ్రీమాత

చైత్యపురుషుడు: పార్థివ జీవన పరిపూర్ణత

లోపల ఒక అంతరాత్మిక అగ్నిని రగిలించాలి. దానిలో దైవం పేరిట సమస్తాన్ని వ్రేల్చాలి. ఆ అగ్నిలో భావావేశాలన్నీ వాటి క్షుద్ర మూలకాలను విదిల్చివేసుకొనేలా వాటిపై ఒత్తిడి పెట్టాలి. ఉన్న అదైవిక వక్రపోకడలన్నీ దహనం కావాలి. ఇంకా యిత రాలు వాటి లోటుపాట్లను జారవిడవాలి. ఆ జ్వాల నుండీ, ధూపం నుండీ, సుగంధం నుండీ, ఒక అమలిన విశుద్ధ దివ్యప్రకాశం బృహత్ ప్రేమోత్పన్న శక్తి ఉబికి వచ్చేవరకూ దహనకాండ జరగాలి. అక్కడ పైకి తరలి వచ్చే దివ్యప్రేమ మనిషిలోని దైవం వైపుకు సాగే ఒక అంతర భావోద్వేగంగా, అన్ని జీవులూ సక్రియ విశ్వజనీన సమానత్వం లో ఉన్న సంవేదనగా విస్తరిస్తుంది. అది జీవన పరిపూర్ణత్వాన్ని కల్గించే సామర్థ్యం అవుతుంది. సౌభ్రాతృత్వమనే మానసిక అసమర్థ ఆదర్శం కంటే ఇంకా అధిక యధార్థమైన పరికరంగా ఎప్పటికీ నిలిచిపోతుంది. ఈ అన్ని చర్యల్లోకి ధారాపాతంగా జరిగే ప్రేమ గ్రుమ్మరింపు మాత్రమే ప్రపంచంలో సామరస్యాన్ని, అన్ని ప్రాణుల మధ్య నిజమైన ఏకత్వాన్ని సృష్టిస్తుంది. పాంచభౌతిక ప్రకృతిలో సమర్పిత అభివ్యక్తికి హృదయంగా దివ్యప్రేమ తనకు తాను బహిర్గతం చేసుకొనే వరకూ ఆ దిశగా చివరి వరకూ జరిగే ప్రయత్నాలన్నీ వ్యర్థమే.

CWSA 23:167

మానవ సంబంధాలు, చైత్యపురుషుడు

వాత్సల్యం, ప్రేమ, సున్నితత్వం, స్వాభావికంగా చైత్యపురుష సంబంధమైనవి. ప్రాణికం ఆ గుణాలను కల్గి ఉంటుంది. ఎందుకంటే అంతరాత్మ ప్రాణికం ద్వారా అభివ్యక్త మవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. ఈ ఆవేగభరిత అస్తిత్వం ద్వారానే చైత్య పురుషుడు చాల తేలిగ్గా తనను వ్యక్తపరచుకొంటుంది. అది సరిగ్గా హృదయ కేంద్రానికి వెనుక ఉంటుంది. కాని ఈ జీవకోశాలు పరిశుద్ధంగా ఉండాలనీ కోరు కొంటుంది. అంతే తప్ప ప్రాణిక, భౌతికాల ద్వారా తన బహిర్ముఖ అభివ్యక్తిని తిరస్కరించదు. ఈ చైత్యపురుషుడు అంతరాత్మ రూపం సహజంగానే అంతరా త్మకు, అంతరాత్మకు మధ్య ఆకర్షణను సంవేదిస్తుంది. అంతరాత్మకి, అంతరాత్మకి మధ్య సాన్నిహిత్యాన్ని అనుభూతి చెందుతుంది. అంతరాత్మతో అంతరాత్మ యేకం గావడమన్నది కోరుతుంది. ఇటువంటి సంబంధాలే విడిపోనివి, ఎంతో కట్టుదిట్ట, పటిష్టమైనవి. మనస్సు, ప్రాణిక, శరీరాలు అభివ్యక్తికి ఉపకరణాలు, అత్యంత విలువైన ఉపకరణాలు. కానీ ఆంతరిక జీవితం అంతరాత్మ విషయంలో ప్రాథమిక అంశం, ప్రగాఢతమ వాస్తవం. ఇవి దానికి అనుషంగికాలుగా ఉండాలి. దానిచే నియమితులు కావాలి. దాని అభివ్యక్తికి, సాధనాలూ, మాధ్యమాలూ కావాలి.

*

అంతరాత్మిక సంబంధమే నిజమైన సంబంధం. అంతరాత్మ ఏ షరతూ లేకుండా ప్రేమను, శరణాగతిని, దైవంలో ఐక్యతను కోరుతుంది. ఆ అడగడంలో కూడా ఏ లాంటి ప్రాణికమైన కాంక్ష ఉండదు, ఉండేది ఒక ఆకాంక్ష మాత్రమే.

CWSA 32:473

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: సి. హెచ్. హర్షవర్ధన్ (9441519210)

సంబంధాలలోని సామరస్యతా రహస్యం

మానవులకు భౌతిక, ప్రాణిక, మానసిక సంపర్కాల మీద ఆధారపడి తమ సంబంధాలను ఏర్పరుచుకునే అలవాటు వుంది; అందువలననే ఇంచుమించుగా అక్కడ ఎప్పటికీ వైషమ్యత, బాధ వుంటాయి. అలా కాకుండా వారు అంతరాత్మ బాంధవ్యాలను ఆధారముగా చేసుకున్నప్పుడు, (అంతరాత్మకు అంతరాత్మకు మధ్యన) సమస్యా

త్మక ప్రకటనల వెనుక గాఢమైన, ఎప్పటికీ నిలిచివుండే ఒక సామరస్యత ఉన్నట్లుగా కనుగొంటారు ఇది జీవితంలోని అన్ని కార్యకలాపాలలో తనను తాను ప్రకటించు కుంటూ, దుఃఖము, అసామరస్యతల స్థానంలో శాంతి, ఆనందాలు నెలకొనడానిక కారణమవుతుంది.

CWM 10:245-46

దుఃఖమునకు విరుగుడు

ఎప్పుడైనా ఒక గాఢ స్థైర్యాన్ని దుఃఖము, ఒక చెడు సందేహము లేదా తీవ్రబాధ మిమ్ములను ముంచెత్తి, నిరాశ లోనికి నెట్టివేస్తే శాంతిని కూడగట్టుకోవటానికి ఒక పొరపడని మార్గమున్నది. మన అస్తిత్వ లోతులలో కేవలం తన పరిశుద్ధత పెరుగుదలతో సమంగా మాత్రమే పెరిగే తేజస్సుతో ప్రకాశించే ఒక వెలుగు వున్నది. ఒక విశ్వజనీన అధిదైవత చేతస్సు అంశమైన ఒక సజీవ వెలుగు అది. ఆ సజీవ వెలుగు విశ్వపదార్థాన్ని సజీవం చేస్తుంది, పరిపోషిస్తుంది, తేజోమయం చేస్తుంది. ఆ వెలుగును చూడటానికి, వినటానికి, దానికి విధేయగా వుండటానికి ఆకాంక్షించే వారందరి వైపుగా పూర్తి స్వాంతనతో, ప్రేమించే క్షమతో ఒక సహాయకుడు ఉన్నాడు. అతడి వైపుగా వున్న నిజాయితీగల, నిరంతర ఆకాంక్ష ఏదైనా వృధా కాదు; ఏ బలమైన, వినయపూరిత విశ్వాసము భంగపడదు, ఏ ఆపేక్ష వంచింపబడదు....

దుఃఖమన్నది ఆవశ్యకమైనది కాదు, కోరదగినది కాదు, కానీ అది మనను చేరి నపుడు, ఎంత సహాయపడుతుంది! అది వచ్చిన ప్రతిసారి మన హృదయము బ్రద్ద లవుతున్నట్లుగా అనుభూతి చెందుతాము, నూతన దిఙ్మండలాలను వెల్లడి చేస్తూ మన అంతర లోతులలో ఒక తలుపు తెరుచుకుంటుంది. ఇది రహస్య నిధులతో ఇంకా సమృద్ధంగా వుంటుంది, దాని సువర్ణ అభిగమనము వినాశపుటంచున వున్న జీవికి మరొకసారి ఒక నూతన ప్రగాఢ జీవితాన్ని తీసుకువస్తుంది. ఈ అనుక్రమిక అవరోహణం వలన నిన్ను బహిర్గతం చేసే యవనిక తొలగి ఎప్పుడు నిన్ను చేరు తాము, ఓ ప్రభూ, మొత్తం అస్తిత్వమును చొచ్చుకొనవిపోయే జీవితంయొక్క గాఢతను ఎవరు వివరించగలరు, దానిని ముంచెత్తే కాంతి ప్రకాశాన్ని ఎప్పటికీ దానిని రూపాంతరీకరించే ప్రేమ ఘనతను ఎవరు వర్ణించగలరు!

CWM 2:21

శ్రీమాత

విశ్వాసము, చైత్యపురుషుడు

విశ్వాసము ఒక ప్రత్యేక అంతరాత్మిక వ్యవహారం.

CWM 10:288

ప్రతి ఒక్కరు తన చైత్యపురుషుడిని కనుగొని దానితో నిర్దిష్ట సంయోగం చెందడం అనివార్యం. చైత్యపురుషుడి ద్వారా మాత్రమే అతిమానసము తనను తాను అభివ్యక్తం చేసుకొంటుంది.

CWM 15:108-09

మనుష్యులు చాలా మంది, చాలా మంది మనస్సులోనే వుంటారు: ఎక్కువ మానసిక క్లిష్టతలతో వుంటారు.... వాటి నుండి ముందుకు సాగలేరు .(దరవగాహనా సంజ్ఞ). అది అంతం లేని ప్రక్రియ. అదే వారిని దెబ్బకొడు తుంది. యుద్ధాలు, జగడాలు, సంఘర్షణలు అవసరమయ్యేట్టు చేస్తుంది.

ప్రపంచమును రక్షించడానికి ఎప్పటికీ తన వైపు తాను మళ్ళటం కన్నా గాఢమైన విశ్వాసము, అంతరాత్మిక ఆకాంక్ష, అత్యుత్సాహము, ఆత్మార్పణ అవసరమౌతాయి....

ఆత్మార్పణ, ప్రపంచాన్ని రక్షించడాని కవసరం.

మానసిక విశ్వాసము సరిపోదు, అంతరాత్మిక తీవ్రత అవసరం, అంటే ఆత్మ నివేదన, ఆత్మత్యాగము అవసర మవుతాయి.

శ్రీమాత: శిష్యుడితో సంభాషణ, అక్టోబరు 19, 1967

అనువాదం: సునీత శేఖర్ ((9346235467)